

NOTAT TIL
FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

10. september 2013

**Samlenotat vedr. rådsmøde (konkurrenceevne) den 26. september
2013**

Indholdsfortegnelse

1. SMV'ers konkurrenceevne i Europa	2
2. Industripolitik	5
(a) <i>Rammebetingelser for en konkurrencedygtig industrisektor</i>	5
(b) <i>Meddelelse om forsvars- og sikkerhedsindustrien</i>	8
3. Forordning om forbrugerproduktsikkerhed.....	18
4. Forordning om markedsovervågning af produkter.....	33
5. Markedsføring af radioudstyr.....	47

1. SMV'ers konkurrenceevne i Europa

Nyt notat.

1. Resumé

Det litauiske formandskab ønsker at sætte fokus på implementeringen af Small Business Act (SBA) i anledning af SBA'ens fem års jubilæum.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 26. september 2013 til politisk drøftelse. Det er forventningen, at drøftelsen af SMV'ers konkurrenceevne i Europa vil have fokus på at identificere de barrierer, der eksisterer i relation til at sikre en fuld implementering af SBA'en. Det er hensigten, at resultaterne af drøftelsen skal indgå som bidrag til konklusionerne på Det Europæiske Råd den 24.-25. oktober 2013.

2. Baggrund

Europæisk SMV-politik er forankret i Europa-Kommissionens meddelelse fra 2008 "Tænk småt først" – En "Small Business Act" for Europa (SBA) (KOM(2008) 394). SBA'en er EU's handlingsplan for små og mellemstore virksomheder (SMV), og indeholder en række forslag og principper for politik til fremme af SMV'ere på europæisk og nationalt niveau.

I 2011 fremlagde Europa-Kommissionen en evaluering af SBA'en i meddelelsen "Evaluering af en "Small Business Act" for Europa" (KOM(2011) 78). Europa-Kommissionen vurderede i sin meddelelse, at der var gjort betydelige fremskridt i kraft af en række initiativer til at styrke SMV'erne på både europæisk og nationalt niveau. Samtidig fremhævede Europa-Kommissionen, at den anvendte metode og de opnåede resultater varierede betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Medlemsstaterne blev således opfordret til at optrappe deres initiativer til fremme af iværksætter og SMV'er.

SBA'en har i 2013 fem års jubilæum, og det litauiske formandskab har valgt at sætte fokus på status for implementeringen af den.

3. Formål og indhold

Det er forventningen, at drøftelsen af SMV'ers konkurrenceevne i Europa vil have fokus på at identificere de barrierer, der eksisterer i relation til at sikre en fuld implementering af SBA'en. Det litauiske formandskab forventes desuden at præsentere konklusioner fra drøftelsen på det uformelle rådsmøde den 22.-23. juli i Vilnius om anvendelsen af "tænk småt først"-princippet, der er et af principperne i SBA'en. Resultaterne af drøftelsen på rådsmødet forventes at komme til at indgå som bidrag til konklusionerne på Det Europæiske Råd den 24.-25. oktober 2013.

SBA'en indeholder ti principper for udformning og gennemførelse af politikker i både EU og medlemsstaterne. Principperne har bl.a. til hensigt at skabe europæisk merværdi, lige vilkår for SMV'er samt forbedre lovgivning og administration til fordel for SMV'er. Medlemsstaternes implementering af SBA'en opgøres i forhold til disse ti principper, som er:

1. Skabelse af et miljø, hvor iværksættere og familieforetagender kan trives, og hvor iværksætterånd belønnes.
2. Sikring af at en ærlig iværksætter, der har været gennem en konkurs, hurtigt får en ny chance.
3. Udarbejdelse af regler ud fra princippet "tænk småt først".
4. Skabe forståelse for SMV'ernes behov hos de offentlige myndigheder.
5. Tilpasning af offentlige politikværktøjer til SMV'ernes behov; gøre det lettere for SMV'er at deltage i offentlige indkøbskontrakter og udnytte statsstøttemulighederne til fordel for SMV'erne bedre.
6. Give SMV'erne lettere adgang til finansiering og udvikle et lovgivnings- og erhvervs miljø, der fremmer rettidig betaling i forretningstransaktioner.
7. Hjælpe SMV'erne til bedre at udnytte mulighederne på det indre marked.
8. Fremme en opgradering af viden og kompetencer i SMV'erne sammen med alle former for innovation.
9. Sætte SMV'erne i stand til at gøre miljøudfordringer til nye muligheder.
10. Tilskynde SMV'erne til at udnytte væksten i markederne og støtte dem i dette arbejde.

Europa-Kommissionen er i færd med at udarbejde faktaark om implementeringen af SBA'en i de enkelte medlemsstater for 2013. Disse forventes først offentliggjort i november 2013.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Ikke relevant.

10. Høring

Sagen skal ikke sendes i høring.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes en drøftelse baseret på medlemsstaternes egne erfaringer med implementeringen af SBA'en.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter overordnet SBA'en og dens 10 principper, da de reflekterer flere danske prioriteter, herunder koblingen mellem SBA'en og de overordnede EU-mål om bedre regulering, bedre adgang til offentlige udbud, bedre adgang til og beskyttelse af IPR samt fokus på iværksættere og adgang til finansiering.

Regeringen vil arbejde for, at SBA'ens principper implementeres i medlemsstaterne og får en reel merværdi for små og mellemstore virksomheder. Regeringen fastholder dog dens generelle holdning, om at fokus i implementeringen af SBA'en fortsat skal være på rammevilkår og ikke på at udvikle særregler for SMV'er.

Derudover er det regeringens opfattelse, at der fremadrettet skal sikres et europæisk fokus på, at de overordnede prioriteter i endnu højere grad orienteres mod vækst, øget konkurrenceevne og produktivitet blandt SMV'er i EU.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

2. Industripolitik

(a) Rammebetingelser for en konkurrencedygtig industrisektor

Nyt notat.

1. Resumé

Europa-Kommissionen vil på rådsmødet (konkurrenceevne) den 26. september 2013 gøre status for europæisk industripolitik. Kommissionen forventes bl.a. at præsentere en meddelelse om europæisk industris udfordringer forbundet med at genvinde konkurrenceevne, der er planlagt offentliggjort den 25. september.

Punktet er sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 26. september 2013 til orientering og udveksling af synspunkter. Det er hensigten, at drøftelsen skal levere input til mødet i Det Europæiske Råd i februar 2014, der forventes at handle om industripolitik.

2. Baggrund

Indsatsen vedrørende europæisk industripolitik er forankret i EU2020 flagskibsinitiativet vedrørende industripolitik, "En integreret industripolitik for en globaliseret verden" (KOM(2010)614), der blev fremsat i 2010 som et led i Europa2020 strategien.

Europa-Kommissionen har endvidere den 10. oktober 2012 fremsat meddelelsen "En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning" (KOM(2012)582).

3. Formål og indhold

Punktets nærmere indhold kendes endnu ikke, men det er forventningen, at Kommissionen vil præsentere sin meddelelse om europæisk industris udfordringer forbundet med at genvinde konkurrenceevne. Meddelelsen forventes vedtaget af Kommissionen dagen før rådsmødet, den 25. september. Meddelelsen følger op på Europa-Kommissionens tidligere meddelelser om europæisk industripolitik.

Formålet med Europa-Kommissionens seneste meddelelse fra 2012 "En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning" (KOM(2012)582) var at sikre en genopretning af den europæiske industri, således at den i 2020 udgør 20 procent af BNP mod 16 procent i dag.

På denne baggrund foreslog Europa-Kommissionen en ajourført EU-industripolitik baseret på fire elementer, hhv.

- investeringer i innovation
- bedre markedsbetingelser
- adgang til finansiering og kapital

- menneskelige ressourcer og kapital

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Ikke relevant.

10. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring, da der ikke er modtaget et dokument til drøftelsen.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De andre medlemsstaters holdninger kendes endnu ikke.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er enig i, at europæisk industri har en central rolle at spille ift. at skabe vækst og jobs i Europa. Regeringen støtter målet om, at der skal ske en genoplivning af den europæiske industri og skabes flere produktionsarbejdspladser i Europa.

Det er regeringens opfattelse, at EU's industripolitik bør sikre bedre generelle rammevilkår for europæisk industri via et velfungerende indre marked samt ved at styrke vækstvilkårene på områder, hvor europæisk

industri har særlige styrker og potentiale. Regeringen vil herunder arbejde for de bedste rammebetingelser indenfor områder som muligheden for at sikre likviditet, uddannelse og adgangen til kvalificeret arbejdskraft.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

(b) Meddelelse om forsvars- og sikkerhedsindustrien

Nyt notat.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 24. juli 2013 offentliggjort en meddelelse om "Hen imod en mere konkurrencedygtig og effektiv forsvars- og sikkerhedsindustri" (KOM(2013) 542). Meddelelsen indeholder en række initiativer til at styrke den europæiske forsvars- og sikkerhedsindustri, herunder initiativer til at effektivisere markedet, forøge forsvarsindustriens konkurrenceevne og styrke forskning og udvikling på området.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 26. september 2013 til præsentation og udveksling af synspunkter.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har den 24. juli 2013 offentliggjort en meddelelse "Hen imod en mere konkurrencedygtig og effektiv forsvars- og sikkerhedsindustri", KOM(2013) 542.

Europa-Kommissionens meddelelse er udarbejdet af en intern task force, som Europa-Kommissionen nedsatte i 2011. På Det Europæiske Råd i december 2012 blev Europa-Kommissionen opfordret til at fremlægge forslag til styrkelse af den europæiske forsvars- og sikkerhedsindustri, og meddelelsen forventes at blive drøftet i forbindelse med Det Europæiske Råd i december 2013.

Det Europæiske Forsvarsagentur, EDA, tillægges en fremtrædende rolle for styrkelsen af forsvarsindustrien, fx gennem udvikling af standarder, indkøbsportal og fælles kapaciteter. Det bemærkes, at Danmark står uden for dette samarbejde på grund af det danske forsvarsforbehold, som bevirker, at Danmark ligeledes ikke deltager i militære krisestyringsoperationer ledet af EU og opbygning af EU's militære kapacitet.

3. Formål og indhold

Det overordnede mål for meddelelsen er at styrke det europæiske forsvar. Grundlaget for Europa-Kommissionens forslag til initiativer til at styrke den europæiske forsvarsindustri er direktiverne om forsvarsanskaffelser (2009/81/EF) og overførsel af forsvarsrelaterede produkter (2009/43/EF), som fastlægger grundvilkårene på det europæiske forsvarsmarked. Derudover har EU bl.a. vedtaget industripolitik og forsknings- og innovationsprogrammer inden for sikkerhed og rumteknologi (space) samt foranstaltninger vedrørende beskyttelse af eksterne grænser, maritim overvågning, civil beskyttelse og krisehåndtering.

På den baggrund foreslår Europa-Kommissionen initiativer på følgende områder:

- Videreudvikling af det indre marked for forsvar og sikkerhed
- Styrkelse af konkurrenceevnen for den europæiske forsvarsindustri
- Udnyttelse af synergi mellem udvikling på det militære og det civile område
- Udforskning af nye samarbejdsformer mellem EU-kapaciteter og nationale kapaciteter vedrørende forsvar og sikkerhed

I relation til videreudvikling af det indre marked for forsvar og sikkerhed har Europa-Kommissionen peget på følgende initiativer:

Implementering af direktiv 2009/81 om forsvarsanskaffelse

Europa-Kommissionen ønsker at sikre, at direktivet om anskaffelser på forsvarsområdet (2009/81/EF) implementeres korrekt i alle medlemsstater og sikrer fair konkurrence på forsvarsområdet. Europa-Kommissionen vil nøje følge implementeringen af direktivet og påse, at undtagelser fra direktivet i form af bl.a. internationale samarbejdsprogrammer og handel mellem regeringer ikke undergraver intentionerne med direktivet. Europa-Kommissionen vil udarbejde retningslinjer for handel mellem regeringer og internationale aftaler på forsvarsområdet.

Afskaffelse af nationale regler om industrisamarbejde

Europa-Kommissionen vil sikre en hurtig udfasning af industrisamarbejde (modkøb/offset), som Europa-Kommissionen anser for at stå i modsætning til såvel Traktatens principper som effektive anskaffelsesformer, og som derfor efter Europa-Kommissionens opfattelse ikke er foreneligt med det indre marked på forsvarsområdet. Europa-Kommissionen vil sikre, at medlemsstaternes igangværende ændring af nationale regler for industrisamarbejde gennemføres i overensstemmelse med EU-retten og leder frem til en effektiv ændring af medlemsstaternes indkøbspraksis. Det understreges i meddelelsen, at medlemsstater, som på baggrund af TEUF artikel 346 stiller krav om industrisamarbejde, i hvert enkelt tilfælde skal kunne begrunde, at kravet er nødvendigt og proportionalt for varetagelsen af væsentlige nationale sikkerhedsinteresser.

Forbedring af forsyningsikkerheden mellem medlemsstaterne

Europa-Kommissionen vil udforske, om direktiv 2009/43/EF om overførsel af forsvarsrelaterede produkter kan udnyttes til at sikre forsyningsikkerhed på tværs af medlemsstaterne. Det vil bl.a. ske gennem en konsultationsproces med medlemsstaterne, bedre information til industrien, etablering af et centralt register over generelle licenser og information om best practices.

Flere medlemsstater har national lovgivning om kontrol med udenlandske investeringer i forsvarsindustrien, hvilket kan give udfordringer for udvikling af effektive internationale leverandørkæder, som understøtter forsy-

ningssikkerhed. Europa-Kommissionen vil derfor udarbejde en grønbog om kontrol med forsvarsindustrien og sikkerhedsmæssig følsom industri.

I relation til styrkelse af konkurrenceevnen for den europæiske forsvarsindustri har Europa-Kommissionen peget på følgende initiativer:

Fremme af en konkurrencedygtig europæisk forsvarsindustri

Europa-Kommissionen fremhæver i meddelelsen, at forbedringer af konkurrenceevnen i den europæiske forsvarsindustri forudsætter mere samarbejde mellem og større regional specialisering inden for kompetente netværk af virksomheder (Networks of excellence). For at understøtte denne proces foreslår Europa-Kommissionen initiativer inden for standardisering, certificering, råvarer, innovation i små og mellemstore virksomheder og kompetenceudvikling.

Standarder

Europa-Kommissionen vil fremme udviklingen af hybride standarder for produkter, der både har civil og militær anvendelse. Sammen med EDA (European Defence Agency) og standardiseringsorganisationerne vil Europa-Kommissionen undersøge, hvordan sådanne standarder kan udvikles under hensyntagen til særlige krav om fortrolighed, og hvordan best practices for anvendelse af standarder i forbindelse med anskaffelser på forsvarsområdet kan fremmes.

Certificering

Manglen på et fælleseuropæisk system til certificering af militære produkter forsinket udviklingen af nye produkter, hindrer en effektiv udnyttelse af markedet og øger omkostningerne. Europa-Kommissionen vil derfor undersøge mulighederne for mere effektiv certificering på luftfartsområdet.

Råvarer

En række råvarer er uundværlige for forsvarsindustrien. Europa-Kommissionen vil revidere den eksisterende liste over sådanne uundværlige råvarer og, om nødvendigt, stille forslag om justering af listen.

Innovation i små og mellemstore virksomheder

Europa-Kommissionen fremhæver, at klynger har stor betydning for udviklingen i små og mellemstore virksomheder, fordi det fx sikrer dem adgang til større virksomheder, andre små og mellemstore virksomheder, forskningsinstitutioner og uddannelsesinstitutioner. Europa-Kommissionen vil derfor sammen med industrien undersøge, hvordan der kan etableres et European Strategic Cluster Partnership, som kan understøtte udviklingen af nye værdikæder og imødegåelse af den globale konkurrence på forsvarsområdet. I den forbindelse vil Europa-Kommissionen søge at udnytte instrumenter, der er til rådighed inden for COSME samt de europæiske struktur- og investeringsfonde. Endelig vil Europa-Kommissionen anvende Enterprise Europe Network (EEN) til at vejlede virksomhederne og fremme udviklingen af regionale netværk med henblik på øget regional specialisering.

Kompetencer

Europa-Kommissionen vil undersøge, hvordan kompetencer der er nødvendige for den fremtidige forsvarsindustri kan fremmes gennem ”Sector Skills Alliances” og ”Knowledge Alliances”, og hvordan de europæiske social- og investeringsfonde kan bidrage til udvikling af nye kompetencer i forbindelse med nødvendige omstruktureringer inden for forsvarsindustrien.

I relation til udnyttelse af synergi mellem udvikling på det militære og det civile område har Europa-Kommissionen peget på følgende initiativer:

Udnytte synergi mellem det civile og det militære område

Europa-Kommissionen ser et stort potentiale i at udnytte civile teknologier på det militære område. Det gælder fx teknologier, som udvikles inden for Horizon 2020, herunder indsatsen vedrørende ”Key Enabling Technologies” og ”Secure Societies”. Europa-Kommissionen vil overveje muligheden for at anvende prækommercielle indkøb inden for dual use-egnede områder og at støtte forskning med betydning for EU's forsvarskapaciteter.

I relation til udforskning af nye samarbejdsformer mellem EU-kapaciteter og nationale kapaciteter vedrørende forsvar og sikkerhed har Europa-Kommissionen peget på følgende initiativer:

Udvikling af forsvars- og sikkerhedskapaciteter

Med udgangspunkt i den eksisterende indsats vedrørende civil beskyttelse, krisehåndtering, cyber-sikkerhed, beskyttelse af eksterne grænser og maritim overvågning vil Europa-Kommissionen sikre, at Europa råder over de nødvendige sikkerhedskapaciteter, og at disse drives optimalt på tværs af civile og militære kapaciteter. Europa-Kommissionen vil tage initiativ til øget samspil mellem civile og militære brugere, fx inden for springsteknologier og håndtering af eksplosiver og lignende trusler. Endelig vil Europa-Kommissionen undersøge, om der er dual use-kapaciteter, der bør anskaffes, ejes og drives direkte af Unionen.

Rumteknologi og forsvar

Europa-Kommissionen påpeger, at mange teknologier, der udvikles til civil rumteknologi, kan have en militær anvendelse, men at der ikke er nogen strukturel sammenhæng i EU mellem militær og civile aktiviteter vedrørende rumteknologi (space).

Beskyttelse af infrastrukturer i rummet

Med henvisning til Galileo og Copernicus som overordnede og kritiske europæiske infrastrukturer i rummet vil Europa-Kommissionen på grundlag af et allerede fremsat forslag om Space Surveillance and Tracking, SST, vurdere, hvordan der fremover kan sikres effektive tjenester på dette område.

Satellitkommunikation

Både militære og civile aktører er i stigende grad afhængige af satellitkommunikation (SATCOM). Europa-Kommissionen vil på den baggrund tage initiativ til at koordinere den europæiske efterspørgsel på det militære og det civile område, samt undersøge mulighederne for, gennem eksisterende programmer, at facilitere medlemsstaternes udvikling af satellitkommunikation

Opbygning af en EU-satellit kapacitet

Høj opløselige billeder fra satellitter har stigende sikkerhedsmæssig betydning, og Europa-Kommissionen vil undersøge muligheden for at understøtte udviklingen af nye kapaciteter på dette område.

Anvendelse af EU's energipolitik på forsvarsområdet

Europa-Kommissionen vil iværksætte en høring af eksperter på forsvarsområdet og udarbejde vejledninger om anvendelse af energibesparende foranstaltninger på forsvarsområdet.

Styrkelse af den internationale dimension

Europa-Kommissionen vil undersøge, hvordan Europa-Kommissionen kan understøtte den europæiske forsvarsindustri på markeder uden for EU, herunder i forbindelse med tredjelandes anvendelse af krav om industrisamarbejde (offset/modkøb).

Dual use eksport kontrol

Europa-Kommissionen har iværksat et review af dual use eksport kontrol i EU og vil på den baggrund udarbejde forslag til en mere effektiv eksportkontrol, som modsvarer de hurtigt skiftende politiske, teknologiske og sikkerhedsmæssige vilkår for udøvelsen af eksportkontrol.

Europa-Kommissionen opfordrer som konklusion på meddelelsen medlemsstaterne til at drøfte meddelelsen på baggrund af følgende overvejelser:

- Der bør udvikles en fælles strategisk approach som dækker alle civile og militære sikkerhedsaspekter
- Der bør udvikles en fuldt udfoldet fælles europæisk kapabilitets- og forsvarsmateriel politik
- Den europæiske forsvars- og sikkerhedspolitik skal koordineres tæt med andre europæiske politikker
- Det er afgørende at udvikle en stærk europæisk forsvarsindustri baseret på en fælles forståelse af, hvor høj grad af autonomi EU ønsker
- Det er afgørende at styrke det indre marked for forsvarsmateriel og sikkerhed
- Det er vigtigt at anvende ressourcerne effektivt
- Der er behov for at etablere et fælles projekt inden for forsvarskapaciteter, hvor EU's politikker kan mobiliseres fuldt ud.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet, da der alene er tale om en meddelelse fra Europa-Kommissionen.

6. Gældende dansk ret

Meddelelsen vedrører ikke gældende dansk ret.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Meddelelsen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Meddelelsen har i sig selv ingen samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Meddelelsen har i sig selv ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Meddelelsen har været i høring i EU-specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål.

Dansk Industri (DI) har afgivet høringssvar. Danmarks Rederiforening og Dansk Aktionærforening har ikke haft bemærkninger. Forbrugerrådet har ikke ønsket at afgive høringssvar.

DI fremhæver Europa-Kommissionens beskrivelse af, at forsvarsindustrien er central for Europas evne til at skabe sikkerhed og beskytte Europas værdier og interesser, og at forsvarsindustrien er en væsentlig industrisektor, der skaber innovation og højteknologiske arbejdspladser.

Efter DI's opfattelse gælder dette også for den danske forsvarsindustri, selv om den er fundamentalt anderledes end industrien i de større EU-lande. De danske virksomheder leverer kun i meget begrænset omfang færdige våbensystemer eller andet udstyr til anvendelse for det danske forsvar. Til gengæld er det en branche bestående af højt specialiserede nicheproducenter og underleverandører, der leverer til et bredt udsnit af den internationale forsvars-, sikkerheds- og rumindustri. Danmarks sikkerhedsmæssige interesser i at have en forsvarsindustri skal derfor efter DI's

opfattelse sikres gennem instrumenter, der sikrer danske virksomheders adgang til og samarbejde med udenlandske forsvarsindustrielle virksomheder.

DI finder, at Europa-Kommissionens meddelelse demonstrerer, hvorledes der er en klar sammenhæng mellem udviklingen af EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og behovet for at styrke den europæiske forsvarsindustri. Bestræbelserne på at styrke europæisk forsvarsindustri foregår ad to akser: Dels gennem integration med forsvars- og sikkerhedspolitikken, som

Danmark ikke deltager i, og dels gennem tiltag til markedsåbning, som på kort sigt rammer dansk industri hårdt.

DI noterer sig, at Det Europæiske Forsvarsagentur, EDA, spiller en nøglerolle for styrkelse af industrien, bl.a. gennem udvikling af standarder, indkøbsportal og fælles kapaciteter. Et arbejde, der efter DI's vurdering er betydelig mere fremgangsrigt end de tilsvarende aktiviteter i NATO. Det er derfor DI's opfattelse, at udmøntningen af forsvarsforbeholdet, der bl.a. har til følge, at Danmark har valgt at stå uden for forsvarsagenturet, giver anledning til bekymring.

DI bemærker, at markedet for forsvarsmateriel er grundlæggende anderledes end de fleste andre markeder, og at eksistensen af en national forsvarsindustri er et af midlerne til at sikre et lands sikkerhedsmæssige interesser, hvorfor markedet er præget af en stor grad af protektionisme fra de enkelte lande. Europa-Kommissionen har et stærkt ønske om at fremme dannelsen af et indre marked for forsvarsmateriel. Det støtter DI som udgangspunkt.

DI påpeger, at historisk set har mindre lande benyttet krav om industri-samarbejde (modkøb/offset), hvor udenlandske leverandører pålægges at indgå i samarbejde med lokal industri, til at sikre overlevelse og udvikling af en national forsvarsindustri i et marked stærkt præget af de store landes præference for udelukkende at indkøbe fra deres egen industri. Dette er også tilfældet i Danmark.

Europa-Kommissionen er af den klare opfattelse, at brug af offset ikke er i overensstemmelse med forsvarsdirektivet og EU-traktaten og prioriterer højt at komme dette til livs. DI finder, at denne tilgang udgør et stort problem for de mindre lande, herunder Danmark, der i dagens imperfekte marked ikke har andre midler, der effektivt kan sikre eksistensen af en national forsvarsindustri. Knap 90 pct. af den europæiske forsvarsindustri er samlet i seks lande, så etablering af et ægte, velfungerende marked kræver en kraftig indsats for at få disse lande til at åbne deres markeder og opgive protektionistiske tiltag. DI mener, at den danske regering derfor aktivt skal presse Europa-Kommissionen til i højere grad at prioritere indsatsen for at skabe et indre marked for forsvarsmateriel hen imod de store lande i Unionen. Herunder bør Europa-Kommissionen sikre, at den planlagte overvågning af, hvorledes det europæiske marked for forsvars-

materiel udvikler sig, skaber indsigt i den brede vifte af nationale beskyttelsestiltag, der bringes i anvendelse ud over hele Europa.

Endvidere noterer DI, at forsvarsdirektivet ifølge Europa-Kommissionen åbner nye muligheder for små og mellemstore virksomheder, idet der er mulighed for, at man kan pålægge leverandører af forsvarsmateriel at udbyde op til 30 pct. af en kontraktsum til underleverandører. DI er uenig i denne vurdering, idet kravet blot vil virke administrativt tungt og fordyrende, og derfor næppe vil blive bragt i anvendelse. DI finder, at der er brug for andre tiltag, der kan sikre de mindre virksomheder en fremtid som deltagere i den internationale forsvarsindustri. Også her har industri-samarbejde (modkøb/offset) hidtil spillet en nøglerolle.

DI peger videre på, at det amerikanske marked efter Europa-Kommissionens opfattelse stort set er lukket for import fra Europa. Det er imidlertid efter DI's vurdering ikke tilfældet for dansk forsvarsindustri, der som nævnt består af underleverandører og nichevirksomheder. Her er det amerikanske marked klart af stor betydning og i mange sammenhænge nemmere at få adgang til end det fragmenterede europæiske marked.

Europa-Kommissionen peger på det store potentiale, der ligger i en indsats på energibesparelser og -effektiviseringer i forsvaret. DI finder, at dette vil være et oplagt område for danske virksomheder, der har stor ekspertise på området. Det er imidlertid ikke enkelt at overføre sådanne teknologier til et operativt miljø, og der kræves en målrettet indsats fra den danske regering og EU for at understøtte den nødvendige teknologiske udvikling. I Danmark kan forsvarets erfaringer fra internationale operationer bringes i anvendelse i samarbejde med danske virksomheder, når det gælder om at udvikle nye teknologier til brug i operationsområder.

Markedet for forsvarsmateriel er ifølge DI kendetegnet ved, at der som hovedregel kun er én kunde i hvert land, nemlig det nationale forsvar, og at alle indkøb er under fuld regeringskontrol. Det betyder ifølge DI også, at der kan opnås stor effekt ved, at de europæiske lande bruger deres indflydelse som indkøbere. Fælles indkøb og fælles udviklingsprojekter vil kunne skabe en kritisk masse, der vil føre til den nødvendige restrukturering af europæisk forsvarsindustri og styrke industriens evne til at gennemføre den nødvendige teknologiske udvikling. Dette kræver efter DI's opfattelse, at de europæiske landes forsvar fokuserer på udvikling af fælles specifikationer for udstyr, fælles standarder og sikrer den tidsmæssige samordning af indkøb. Det er DI's opfattelse, at de nationale regeringer herigennem vil kunne drive en udvikling af industrien med betydelig større kraft end Europa-Kommissionens forsøg på restrukturering gennem markedsregulering.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der vil være generel opbakning til Europa-Kommissionens forslag til at styrke den europæiske forsvars- og sikkerhedsindustri gennem bedre udnyttelse af EU's eksisterende politikker på en lang række områder.

Enkelte lande forventes at støtte varmt op om udvikling af et åbent europæisk marked for forsvarsmateriel, som kan skabe grundlag for at gøre de større, europæiske leverandører af forsvarsmateriel mere konkurrencedygtige på det globale marked.

Det forventes imidlertid, at flere lande vil være skeptiske over for Europa-Kommissionens ensidige fokusering på industrisamarbejde (modkøb/offset) som hindring for et indre marked i EU, da det i mindre lande er nødvendigt med sådanne instrumenter til at fastholde den nødvendige forsvarsindustri.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter Europa-Kommissionens bestræbelser på at sikre en europæisk forsvarsindustri, som kan understøtte borgernes sikkerhed og beskytte Europas værdier og interesser.

Regeringen støtter ligeledes Europa-Kommissionens bestræbelser på at sikre synergi i udviklingen af forsvars- og sikkerhedsområdet mellem civile og militære indsatser og mellem forskellige politikområder i EU.

Det er imidlertid afgørende for den danske regering, at den europæiske forsvars- og sikkerhedspolitik og rammerne for en stærk europæisk forsvarsindustri udvikles med udgangspunkt i det tætte forsvars- og sikkerhedspolitiske samarbejde med Nordamerika og det sikkerhedspolitiske samarbejde i regi af NATO.

Regeringen er enig i Europa-Kommissionens ambitioner om så vidt muligt at sikre et åbent og konkurrencebaseret indre marked for forsvars- og sikkerhedsindustrien.

Regeringen er imidlertid ikke enig i Europa-Kommissionens ensidige fokusering på nationale krav om industrisamarbejde (modkøb/offset) som årsag til manglende konkurrence. For mindre lande som Danmark har industrisamarbejde vist sig at være en effektiv og nødvendig foranstaltning til at sikre, at mindre nicheproducenter og underleverandører på forsvarsområdet kan etablere et samarbejde med de store internationale leverandører af forsvarsmateriel, hvilket har gjort det muligt at opretholde den forsvarsindustri, som er nødvendig for at varetage væsentlige nationale sikkerhedsinteresser. Krav om industrisamarbejde bør naturligvis stilles i overensstemmelse med EU-retten, herunder særligt artikel 346 TEUF.

Regeringen finder, at Europa-Kommissionens bestræbelser for at øge konkurrencen på forsvarsområdet i højere grad bør fokusere på markederne for forsvarsmateriel i de større EU-lande, handel mellem regeringer og udvikling af forsvarsmateriel inden for multilaterale udviklingsprojekter.

Regeringen ser positivt på, at Europa-Kommissionen vil sikre, at eksisterende EU-politikker bringes i anvendelse til at udvikle forsvars- og sikkerhedsindustrien. Hvad angår etableringen af netværk, klynger og specialisering mellem regioner vil regeringen opfordre til, at dette sker under hensyntagen til at sikre en åben og fair konkurrence mellem små og mellemstore virksomheder.

Regeringen ser meget positivt på Europa-Kommissionens forslag til at sikre en energieffektiv forsvarssektor og vil bidrage aktivt til at bringe danske erfaringer og kompetencer i spil på dette område.

Regeringen ser endelig positivt på Europa-Kommissionens udarbejdelse af forslag til en mere effektiv, risikobaseret og tidssvarende eksportkontrol.

Danmarks forbehold på forsvarsområdet bevirker, at Danmark ikke deltager i militære krisestyringsoperationer ledet af EU, i opbygningen af EU's militære kapacitet og i samarbejdet i Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA).

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

3. Forordning om forbrugerproduktsikkerhed

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 13. februar 2013 offentliggjort et forslag til en forordning om forbrugerproduktsikkerhed, KOM (2013) 78, som ophæver og erstatter det nuværende direktiv om produktsikkerhed i almindelighed 95/2001 samt direktiv 357/1987 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter og herigennem være til fare for forbrugernes sundhed og sikkerhed (herefter benævnt direktiv om fødevarerimiterende produkter).

Forslaget offentliggøres som et led i Europa-Kommissionens produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke og skal derfor ses i sammenhæng med forslaget til en ny markedsovervågningsforordning KOM (2013) 75, idet bestemmelserne vedrørende markedsovervågning og RAPEX fjernes fra direktivet om produktsikkerhed og sammenskrives med bestemmelserne om markedsovervågning i den eksisterende forordning 765/2008.

Pakken er ét af de 12 nøgleinitiativer i Europa-Kommissionens meddelelse Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012.

Forslaget har som formål at effektivisere og ajourføre bestemmelserne om produktsikkerhed og herigennem skabe bedre forbrugerbeskyttelse, højere forbrugertillid og mere lige konkurrencevilkår for erhvervslivet i EU.

Forslaget vil have lovgivningsmæssige konsekvenser og umiddelbart ingen statsfinansielle konsekvenser.

Sagen står ikke på dagsordenen til rådsmødet den 26. september 2013, men forelægges med henblik på tidligt forhandlingsoplæg.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har den 13. februar 2013 fremsendt forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om en forordning om forbrugerproduktsikkerhed, KOM(2013) 78. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal behandles efter den almindelige beslutningsprocedure, jf. TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget er fremsat som led i Europa-Kommissionens produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke, der foruden forslag til forordning om forbrugerproduktsikkerhed består af en meddelelse om en flerårig handlingsplan for markedsovervågning af produkter i EU, KOM (2013) 76, og forslag til forordning om markedsovervågning af produkter, KOM(2013) 75.

Pakken er ét af de 12 nøgleinitiativer i Europa-Kommissionens meddelelse Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012, som skal bidrage til at skabe fornyet vækst og beskæftigelse i EU, samtidig med, at der etableres fornyet tillid til det indre marked.

Den nye forordning om forbrugerproduktsikkerhed regulerer *primært* sikkerheden ved forbrugerprodukter, *der ikke i forvejen er dækket af harmoniseret EU-lovgivning. Desuden gælder forordningens overordnede generelle sikkerhedskrav også for produkter, der er dækket af harmoniseret lovgivning.*

3. Formål og indhold

Forslaget har til formål at effektivisere og ajourføre bestemmelserne om produktsikkerhed *og herigennem skabe bedre forbrugerbeskyttelse, højere forbrugertillid og mere lige konkurrencevilkår for erhvervslivet i EU samt fremme samspillet med sektorspecifik lovgivning for forbrugerprodukter.* På den måde undgås unødige overlap, og reglerne bliver dermed mere gennemskuelige for de erhvervsdrivende. Øget globalisering imødekommes gennem en øget vægt på produktidentifikation og sporbarhed. Desuden fremmer forordningen anvendelsen af europæiske standarder igennem en forenkling af proceduren for fastlæggelse af mandater til udvikling og vedtagelse standarderne.

Forslaget skal som nævnt ses i sammenhæng med forordningen om markedsovervågning, da reglerne om markedsovervågning samles i denne forordning. Det medfører en mere effektiv håndhævelse og dermed sikrere produkter og fremmer lige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende.

Kapitel I: Almindelige bestemmelser

Forordningen fastsætter bestemmelser om sikkerheden ved forbrugerprodukter, der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet.

Forordningen retter sig som udgangspunkt mod *non-food* forbrugerprodukter, som er bestemt for, eller forventes anvendt af forbrugerne eller som forbrugerne udsættes for i forbindelse med en tjenesteydelse.

Det er desuden i forslaget præciseret, at forslagets kapitel II og III (de erhvervsdrivendes forpligtelser og europæiske standarder, der danner grundlag for formodning om overensstemmelse) ikke gælder for produkter, der er reguleret under harmoniseret lovgivning, hvor *der som udgangspunkt* er fastlagt lignende krav i den harmoniserede lovgivning.

Definitioner

Definitionerne af forordningens begreber opdateres, så de så vidt muligt stemmer overens med definitionerne i andre regler, som regulerer harmoniserede produkter.

Det almindelige sikkerhedskrav

Produkter der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på det indre marked skal være sikre i henhold til artikel 4. Kravet er ikke ændret i forhold til det gældende produktsikkerhedsdirektiv.

Formodning om sikkerhed

Forslagets artikel 5 indeholder en prioriteret liste over kriterier der, for så vidt produktet lever op til et af disse, giver den erhvervsdrivende og myndigheden ret til at formode, at produktet opfylder det almindelige sikkerhedskrav i artikel 4. Kriterierne er som følger:

1. overensstemmelse med harmoniseret lovgivning
2. overensstemmelse med harmoniseret standard, hvis der ikke er fastsat krav i henhold til harmoniseret lovgivning
3. overensstemmelse med national lovgivning, som ikke er i strid med EU-lovgivning, hvis der ikke er fastsat krav i henhold til harmoniseret lovgivning eller harmoniseret standard.

Relevante aspekter i forbindelse med vurdering af produkters sikkerhed

Forslagets artikel 6 skitserer en række relevante kriterier, der skal lægges til grund ved vurderingen af et produkts sikkerhed, når der ikke er en formodning i henhold til artikel 5.

Angivelse af oprindelse

Som noget nyt i forhold til produktsikkerhedsdirektivet stilles der i artikel 7 krav **til fabrikanten og importøren om at mærke deres produkter med oprindelsesland**. Oprindelseslandet bestemmes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 23-25 i forordning 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks.

Kapitel II: Pligter for de erhvervsdrivende

I forslagets artikel 8 fastsættes fabrikantens forpligtelser. Fabrikantens forpligtelser i forhold til teknisk dokumentation specificeres og fabrikanten får pligt til at opbevare dokumentationen i 10 år, mod tidligere 5 år. Sporbarhedskravene er ligeledes blevet præciseret. Der bliver desuden stillet krav om, at produktet skal ledsages af en brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et for forbrugeren letforståeligt sprog. Sproget fastsættes af den medlemsstat, hvor produktet gøres tilgængeligt.

I forslagets artikel 9 fastlægges fabrikantens muligheder for at udpege en bemyndiget repræsentant. Fabrikanten kan overdrage alle sine forpligtelser til den bemyndigede repræsentant, bortset fra pligten til kun at bringe sikre produkter i omsætning og pligten til at udfærdige teknisk dokumentation. Der er desuden fastsat minimumskrav til omfanget af bemyndigelsen.

I forslagets artikel 10 fastsættes importørens forpligtelser. Importøren bliver forpligtet til at sikre, at fabrikanten har opfyldt sine forpligtelser om teknisk

dokumentation, sporbarhed og sprogkrav. Importøren får pligt til at angive identifikationsoplysninger og til at gemme den tekniske dokumentation i 10 år efter, produktet er markedsført.

I forslaget artikel 11 fastlægges distributørens forpligtelser. Distributøren får i vidt omfang pligt til at sikre sig, at fabrikanten og importøren har levet op til deres forpligtelser. Distributøren får desuden som noget nyt en hand-lepligt i tilfælde af, at et farligt produkt er blevet markedsført.

Det følger af forslaget artikel 12, at importøren og/eller distributøren over-tager fabrikantens ansvar, hvis de ændrer på produktet eller bringer det i omsætning under eget navn eller varemærke.

I forslaget artikel 13 gives der mulighed for, at de erhvervsdrivende fritag-es for pligten til at underrette markedsovervågningsmyndighederne om *ikke-overensstemmende eller farlige produkter*, når *følgende* betingelser *alle* er opfyldt.

1) Når der er tale om et begrænset antal klart identificerede produkter, der ikke er sikre, 2) når fabrikanten, importøren eller distributøren kan dokumentere, at risikoen er under fuld kontrol, og at produktet ikke læn-gere er til fare for menneskers sikkerhed og sundhed, 3) når årsagen til risikoen ved produktet er af en sådan art, at myndighederne og offentlig-heden ikke kan udnytte kendskabet hertil på en nyttig måde.

Ifølge artikel 13, stk. 3 får Europa-Kommissionen ved delegerede retsak-ter beføjelse til at fastlægge, hvilke produkter, produktkategorier eller grupper af produkter der på grund af disse produkters lave risiko er und-taget fra forordningens mærkningskrav.

Det følger af forslaget artikel 14, at erhvervsdrivende på anmodning skal kunne oplyse til markedsovervågningsmyndighederne, *hvilken erhvervs-drivende* de har købt produktet af, og *hvilken erhvervsdrivende* de har solgt produktet til. Pligten løber i 10 år fra de har modtaget produktet eller fra de har solgt produktet.

Forslagets artikel 15 omhandler muligheden for, at *Europa-Kommissionen kan pålægge de erhvervsdrivende at indføre et særligt sporbarhedssystem for visse produkter, der formodes at udgøre en alvorlig risiko*, hvis ud-formning og omfang fastlægges af Europa-Kommissionen.

Europa-Kommissionen kan således, hvis den finder det nødvendigt, via gennemførelsesretsakter, fastsætte hvilken type databærer, der anvendes, og hvordan den skal anbringes. Europa-Kommissionen bemyndiges ligeledes til, hvis den finder det nødvendigt, gennem delegerede retsakter, at fastlæg-ge hvilke produkter, produktkategorier eller grupper af produkter, der kan formodes at ville udgøre en alvorlig risiko. Europa-Kommissionen kan også

via en delegeret retsakt angive hvilke data, de erhvervsdrivende skal indsamle og lagre.

Kapitel III: Europæiske standarder, der danner grundlag for formodning om overensstemmelse

Forslagets artikel 16 beskriver rammerne for fastlæggelsen af standardiseringsanmodninger *til europæiske standardiseringsorganisationer*. Reglerne er forenklet og *delvist søgt* tilpasset den netop vedtagne forordning om europæisk standardisering.

Forslagets artikel 17 fastlægger medlemslandenes og Europa-Parlamentets kompetence til at gøre indsigelser mod en harmoniseret standard på baggrund af mangler i standarden. Bestemmelsen fastlægger desuden Europa-Kommissionens handlemuligheder efter en sådan indsigelse.

Kapitel IV: Afsluttende bestemmelser

Medlemsstaterne fastsætter ifølge forslaget regler for sanktioner for overtrædelse af forordningens bestemmelser om de erhvervsdrivendes forpligtelser.

Artikel 19 fastlægger rammerne for det udvalg, som bistår Europa-Kommissionen i forbindelse med dennes udøvelse af beføjelsen til at foreslå gennemførelsesretsakter. Europa-Kommissionen bistås som udgangspunkt af et udvalg som anført i forordning 182/2011, dog ikke i forbindelse med standardiseringsanmodninger, hvor Europa-Kommissionen bistås af et udvalg som anført i den europæiske standardiseringsforordning 1025/2012.

Forslagets artikel 20 fastsætter rammerne for Europa-Kommissionens udøvelse af delegerede beføjelser, herunder at Rådet og Parlamentet kan tilbagekalde Europa-Kommissionens beføjelser.

I artikel 21 fastlægges en forpligtelse for Europa-Kommissionen til senest 5 år efter anvendelsesdatoen at evaluere anvendelsen af forordningen.

Artikel 22 ophæver *produksikkerheds*direktiv 95/2001 og direktiv *om fødevareimiterende produkter* 357/1987, og henvisninger hertil skal ifølge forslaget fremover læses efter sammenligningstabellen.

Artikel 23 fastlægger overgangsbestemmelserne i forhold til ophævelsen af produktsikkerhedsdirektivet. Medlemsstaterne må ikke forhindre tilgængeligheden af markedsførte produkter, som er i overensstemmelse med produktsikkerhedsdirektivet. Europæiske standarder, som er offentliggjort i henhold til produktsikkerhedsdirektivet betragtes som harmoniserede europæiske standarder i henhold til forordningen, og standardiseringsmandater udstedt i henhold til produktsikkerhedsdirektivet betragtes som standardiseringsanmodninger i henhold til forordningen.

I artikel 24 beskriver ikrafttrædelses- og anvendelsesdatoerne. Det følger af forslaget, at forordningen træder i kraft samme dato som forordningen om markedsovervågning af produkter. Begge forordningers anvendelsesdato er den 1. januar 2015. Ikrafttrædelsesdatoen for forordningerne er endnu ikke fastsat.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF art. 294 høres. Forslaget behandles i Udvalget for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO). *Christel Schaldemose (S) er ordfører, og Raffaele Baldassarre (Kristelige Demokrater) er skyggeordfører.*

Udvalget har den 25. juni 2013 udgivet sit udkast til en betænkning om forordningsforslaget (2013/0049 (COD)). Den endelig betænkning forventes sendt til afstemning i IMCO den 17. oktober 2013.

Ordføreren hilser generelt forslaget velkommen, da fokus på sikkerhed for forbrugerne og lige vilkår for erhvervslivet er afgørende for at sikre et velfungerende indre marked.

I udkastet til betænkning adresseres særligt følgende emner:

- *Det ønskes, at produktsikkerhedsforordningen fortsat skal gælde som et generelt sikkerhedsnet for både harmoniserede og ikke-harmoniserede produkter.*
- *Det anføres, at forsigtighedsprincippet bør indføres i selve forordningsteksten, således at der sikres en korrekt behandling af de grundlæggende sikkerhedsmæssige aspekter, når fabrikanter og myndigheder skal vurdere et produkts sikkerhed.*
- *Der fordres en præcis tilpasning af de erhvervsdrivendes forpligtelser til afgørelse 768/2008 om fælles rammer for markedsovervågning af produkter, som udgør den nye lovgivningsramme på produktområdet, og som er en del af varepakken.*
- *Det anføres, at direktivet om fødevarerimiterende produkter implementeres fuldt ud i forordningen, således at forbrugerne fremadrettet får den samme beskyttelse som i dag.*
- *Kravet om oprindelseslandsmærkning anses som nøglen til, at markedsovervågningsmyndighederne kan spore produkter, da det vil forbedre gennemsigtigheden i forsyningskæden og dermed styrke forbrugernes tillid til det indre marked.*
- *I forhold til standardisering, anses det som vigtigt, at interessenter og eksperter høres, når Europa-Kommissionen anmoder om en*

standard, og når Europa-Kommissionen træffer afgørelse om indsigelser mod en standard.

- *Endelig skal forbrugerne sikres en tilstrækkelig beskyttelse i forbindelse med internethandel, da dette er et stigende marked. Der foreslås derfor, at visse advarsler skal kunne ses forud for købet, ligesom forbrugernes tillid til e-handel skal øges gennem uddannelses- og oplysningskampagner.*

5. Nærhedsprincippet

Forslaget er baseret på det samme retsgrundlag som det nuværende produktsikkerhedsdirektiv. Europa-Kommissionen har vurderet, at i det indre marked, hvor varer kan cirkulere frit, kan bestemmelserne om produktsikkerhed kun vedtages effektivt på EU-plan. Europa-Kommissionen angiver desuden, at det er nødvendigt at vedtage bestemmelserne på EU-plan for at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og for at forhindre, at medlemsstaterne vedtager indbyrdes afvigende produktbestemmelser, som vil føre til en fragmentering af det indre marked. Europa-Kommissionen vurderer, at forslaget ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de ovenstående mål.

Forslaget har form af en forordning, da Europa-Kommissionen vurderer, at det er det mest hensigtsmæssige juridiske instrument, da der med en forordning kan fastsættes klare og detaljerede bestemmelser, som vil finde anvendelse på samme måde og på samme tid i hele Unionen. På denne måde undgås en uensartet gennemførelse i medlemsstaterne, som ville kunne føre til forskellige niveauer af sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse og skabe hindringer for det indre marked. Desuden vil afskaffelsen af de nationale gennemførelsesforanstaltninger have en betydelig forenklingseffekt, da de erhvervsdrivende får mulighed for at drive deres virksomhed på baggrund af ét enkelt regelsæt.

Regeringen vurderer på det foreliggende grundlag, at nærhedsprincippet er overholdt, og at revisionen bedst gennemføres ved en forordning, som styrker forbrugersikkerheden og sikrer bedre vilkår for de erhvervsdrivende. Det er i den forbindelse tillagt vægt, at forslaget regulerer områder, som i forvejen er reguleret på EU-niveau.

6. Gældende dansk ret

Produktsikkerhedsdirektivet er implementeret ved lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed. Det eksisterende direktiv om fødevarerelaterede produkter er implementeret ved bekendtgørelse nr. 1116 af 12. december 2003 om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler.

I medfør af produktsikkerhedsloven er der udstedt følgende bekendtgørelser:

- Bekendtgørelse nr. 76 af 15. februar 1996 om stabilitetskrav til gulvlysestager
- Bekendtgørelse nr. 365 af 23. maj 2003 om forbud mod udbud, forhandling og distribution af vandyoyoer
- Bekendtgørelse nr. 1116 af 12. december 2003 om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler
- Bekendtgørelse nr. 405 af 2. maj 2007 om forbud mod indførsel, fremstilling og overdragelse af lightere, der ikke er børnesikrede eller som kan henføres under begrebet novelty lighters
- Bekendtgørelse nr. 176 af 22. februar 2010 om henlæggelse af beføjelser til Sikkerhedsstyrelsen
- Bekendtgørelse nr. 13 af 10. januar 2011 om sikkerhedskrav til legetøjsprodukter
- Bekendtgørelse nr. 243 af 16. marts 2012 om underretning, samarbejde og koordination for så vidt angår forbrugerprodukter mellem producenter, distributører og kontrolmyndigheder og om anvendelse af fællesskabssystemet for hurtig udveksling af oplysninger.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Det følger af TEUF artikel 288, at en forordning er almengyldig, samt at den binder i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Det fremsatte forordningsforslag har efter sit indhold bl.a. til formål at ophæve og erstatte det gældende produktsikkerhedsdirektiv (95/2001) og direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter og herigennem være til fare for forbrugernes sundhed eller sikkerhed (357/1987).

En konsekvens af forslaget vil derfor bl.a. være, at den regulering, der følger af lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed samt bekendtgørelser mv. der vedrører produktsikkerhed, efter omstændighederne vil skulle ophæves eller ændres i overensstemmelse med ordlyden af den endelige forordning. Det bemærkes, at forordningsforslaget indeholder bestemmelser, der pålægger medlemsstaterne at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af forordningen.

Forslaget vil således indebære, at bestemmelserne i den gældende produktsikkerhedslov, for så vidt der er tale om implementering af produktsikkerhedsdirektivet, i al væsentlighed vil skulle erstattes af forordningens regulering, der som nævnt vil gælde umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslaget har umiddelbart ingen væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser, men vurderes at have positive konsekvenser for beskyttelsesniveauet, da forslaget sammen med de øvrige dele af produktsikkerheds- og markedsovervågningspakken vil give de erhvervsdrivende et mere enkelt og tydeligt regelsæt.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes at have midlertidige administrative konsekvenser i forbindelse med de erhvervsdrivendes omstilling til de nye forpligtelser, som indføres med forslaget, herunder fx krav til fabrikanter og importører om identifikation af oprindelsesland på produktet, opbevaring af dokumentation i 10 år og sprogkrav til brugsanvisning og sikkerhedsinformation.

Kravet til producenter og importører om identifikation af oprindelsesland på produkter, hvor angivelse på varen ikke er muligt på grund af dens størrelse, skal desuden som noget nyt fremover ledsages af oprindelsesidentifikation. Denne proces vurderes at kunne medføre løbende administrative byrder.

På længere sigt er det forventningen, at forslagene generelt vil medføre administrative lettelser for erhvervslivet, bl.a. ved at definitionerne og forpligtelserne ensrettes med øvrig regulering. Det vil gøre det lettere for virksomhederne at følge reglerne, og myndighedernes håndhævelse af reglerne vil blive mere ensartet og dermed mindre bebyrdende.

10. Høring

Forslaget har været i høring i EU-Specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål samt til relevante øvrige interessenter med frist den 6. marts 2013.

Der er modtaget høringssvar fra Dansk Industri, Dansk Erhverv, Forbrugerrådet og Finansrådet.

Dansk Automobilforhandler Forening, Dansk Aktionærforening og Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark har meddelt, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Dansk Industri, Dansk Erhverv og Finansrådet finder det anerkendelsesværdigt, at et af hovedformålene i forordningen er at lette de administrative byrder for virksomhederne.

Dansk Industri (DI) og Dansk Erhverv støtter overordnet set Europa-Kommissionens forslag, herunder også valget af forordning som retsakt.

DI er tilfreds med, at man i forslaget tilstræber at forenkle og strømline den europæiske lovgivning for produktsikkerhed, da det er afgørende for at indfri det indre markeds potentiale, at der etableres en mere effektiv og ensartet håndhævelse af produktsikkerhedslovgivningen.

Dansk Erhverv fremhæver vigtigheden af sikre forbrugerprodukter som en af Den Europæiske Unions grundpiller og giver forbrugerne tillid, når de køber et produkt. Det er vigtigt, at EU-lovgivningen bliver strømlinet og forenklet, samtidig med at der opretholdes et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed. Dansk Erhverv bifalder ligeledes den præcisering, som er sket gennem forklaringen af definitionerne i forordningen.

DI finder forslagets artikel 7 om oprindelseslandsmærkning meget bekymrende, idet, DI mener, at det strider mod princippet i varepakken, hvor det er den aktør, der sætter sit navn på produktet, der har det fulde ansvar, uanset hvor og af hvem produktet måtte være produceret. Det fremgår af forordningen, at det er den europæiske fabrikant eller importør, der er ansvarlig for, at produktet opfylder de almindelige sikkerhedskrav. DI er af den holdning, at produktets sikkerhed derfor er mere afhængig af fabrikantens ansvarlighed end af oprindelseslandet. Yderligere anføres det, at såfremt det ikke er muligt at kontakte fabrikanten på den anførte adresse, eller adressen ikke er korrekt, kan det med rimelighed formodes, at også oprindelseslandet er ukorrekt. Desuden finder DI det tvivlsomt, om angivelsen af oprindelsesland vil være til nogen stor hjælp for markedsovervågningsmyndighederne. Kravet vil således ikke medføre bedre sporbarhed, men blot udgøre en ekstra administrativ byrde for fabrikanten, diskussioner omkring fortolkning af korrekt oprindelsesland og forvirring for forbrugeren, når dette land ikke er det samme som fabrikantens land, der vil være opgivet i adressen.

DI mener mht. artikel 2, stk. 1, at anvendelsesområdet ikke bør omfatte produkter, der allerede er gjort tilgængelige på markedet, inden forordningen træder i kraft. Derfor bør anvendelsesområdet ikke omfatte brugte produkter, medmindre disse bringes på det indre marked for første gang, efter at forordningen træder i kraft. Hvis de brugte produkter ikke undtages, finder DI, at forordningen vil få virkning med tilbagevirkende kraft, hvilket strider imod gængse principper. Det vil tilsvarende få en negativ indvirkning på den nu stigende interesse for genbrug, som især skaber midler til non-profit-organisationer.

DI finder, at der er juridisk uklarhed forbundet med formuleringen ”den sikkerhed, som forbrugerne med rimelighed kan forvente” i artikel 6, stk. 2, litra h. DI er af den opfattelse, at artikel 6, stk. 2 litra a-g er dækkende for formålet i artikel 6, stk. 1.

DI mener, at artikel 10, stk. 3 om importørens pligt til at angive sit navn på produktet, bør fraviges, hvis det medfører, at den primære emballage skal

brydes. DI vurderer, at det vil være i overensstemmelse med betragtningerne til afgørelse 768/2008.

DI finder, at kravet i artikel 10, stk. 8 vedrørende importørens pligt til at opbevare den tekniske dokumentation i 10 år, skal omformuleres, således at importøren i stedet får pligt til at kunne tilvejebringe dokumentationen. Den tekniske dokumentation er fabrikantens ejendom og vil ofte bestå af fortroligt materiale.

DI finder også, at distributørens forpligtelser i artikel 11, stk. 2, vedrørende kontrol af, om fabrikanten og importøren har overholdt deres forpligtelser, skal omformuleres, således at det understreges, at distributøren kun skal opfylde kravet i det omfang, det ikke kræver brud på produktets emballage.

DI finder det positivt, at der i artikel 13, stk. 2 og 3 gives mulighed for at begrænse angivelser på produktet, når der er tale om produkter med lav risiko. DI finder det dog væsentligt, at bestemmelserne fastlægges i god tid, inden forordningen træder i kraft, da det ellers vil skabe mere forvirring end lettelse på markedet.

Det fremgår ikke klart af artikel 15, hvilken type risikoprodukter der tænkes på mht. krav om sporbarhed. DI finder, at et "sporbarhedssystem" vil være en administrativ byrde for virksomheder, der overholder lovgivningen, mens de virksomheder, der bevidst overtræder lovgivningen, vil gå uden om registreringssystemet.

DI mener, at artikel 18 om sanktioner bør fjernes, da opkrævning af bøder er reguleret i forordningen om markedsovervågning.

Dansk Erhverv støtter fælles regler og effektiv håndhævelse samt værktøjer til at sikre håndhævelsen, men finder dog, at pligten til at opbevare dokumentation i 10 år, efter at det sidste produkt er solgt, virker administrativt meget tungt for den enkelte virksomhed. Dansk Erhverv opfordrer til, at Europa-Kommissionen muliggør oprettelsen af en national frivillig database, hvor de nødvendige dokumenter kan opbevares, hvis virksomhederne ønsker det. Databasen skal være bygget op på en sådan måde, at nationale myndigheder kan søge de nødvendige informationer elektronisk, hvilket også vil lette myndighedernes arbejde med at søge information på tværs af landegrænser.

Dansk Erhverv støtter, at det skal være muligt at identificere produkter vha. et type-, parti- eller serienummer eller en anden form for angivelse. Dansk Erhverv finder imidlertid, at der er områder, hvor det kan være svært at identificere det enkelte produkt, men hvor det kun er muligt at identificere typen; dette gør sig særligt gældende ved overgangen fra professionelt salg til detailsalg, eller ved virksomheder, som sælger til begge kundetyper.

Dansk Erhverv opfordrer desuden til, at eksempelvis firmagaver, hvor en vigtig del af produktets egenskab er at repræsentere det givende firma, kan fritages for identifikation vha. type-, parti- eller serienummer, herunder også angivelsen af fabrikant. Oplysninger skal i stedet fremgå af den ledsagende dokumentation.

Dansk Erhverv støtter ikke, at Europa-Kommissionen tillægges beføjelser i artikel 15 vedrørende sporbarhed på baggrund af formodninger, men udelukkende, hvis produkter eller produktkategorier faktisk udgør en alvorlig risiko.

Forbrugerrådet finder det beklageligt, at tjenesteydelser ikke er omfattet af forordningen. Forbrugerrådet forstår forslaget således, at kun produkter tilknyttet tjenesteydelsen er omfattet, mens selve tjenesteydelsen ikke er dækket. Forbrugerrådet finder, at dette stiller forbrugeren i en dårlig situation.

Forbrugerrådet finder det positivt, at sårbare forbrugere er skrevet ind i artikel 6, punkt d. Forbrugerrådet vil dog foreslå, at det præciseres, at der bl.a. er tale om børn, ældre og handicappede som det fremgår af præambelen. Det er endvidere Forbrugerrådets opfattelse, at salgsstedet bør tilføjes som punkt, der skal tages i betragtning ved vurderingen af, om et produkt er sikkert.

Forbrugerrådet savner, at der i forordningen henvises til, at der tages behørigt hensyn til forsigtighedsprincippet, dér hvor det måtte være relevant.

Generelt er det Forbrugerrådets opfattelse, at der i forordningen bør være mere fokus på internetsalg, da det er en større udfordring for både myndigheder og forbrugere i forhold til sikkerhed bl.a. i forbindelse med manglende information og advarsler i købsøjeblikket.

Forbrugerrådet finder det meget positivt, at der i forslagets artikel 8, stk. 6, og artikel 14 stilles krav om sporbarhed for såvel produkt som den erhvervsdrivende.

Forbrugerrådet stiller sig undrende over for artikel 13, stk. 1, pkt. a, der medfører, at fabrikanten etc. ikke har pligt til at underrette markedsovervågningsmyndighederne, hvis der er tale om et begrænset klart antal identificerede produkter, der ikke er sikre. Forbrugerrådet er af den opfattelse, at underretningen bør ske uanset antal.

Forbrugerrådet finder ikke, at det er tilstrækkeligt beskrevet, hvordan processen omkring tilblivelsen af standardiseringsmandaterne etc. foregår. Det bør fremgå klart, at en kommissionsbeslutning skal være gældende, indtil et mandat er givet til standardiseringsorganisationerne og en sikkerhedsstandard er udarbejdet og offentliggjort i EU-Tidende. Det er desuden uklart, hvilken rolle interesseorganisationerne spiller i processen, både i forbindel-

se med udarbejdelse af kommissionsbeslutning, standardiseringsmandat og offentliggørelse af standarden i EU-Tidende.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige medlemslande forholder sig generelt positivt til forslaget.

I forhold til artikel 7 om oprindelseslandsmærkning er holdningen delt blandt medlemslandene. Der er ca. en ligelig fordeling af lande, der er for henholdsvis imod forslaget.

En større gruppe medlemslande, herunder Danmark, har fokus på, at forbrugerbeskyttelsesniveauet ikke forringes. Medlemslandene finder også, at det er vigtigt, at reglerne om fødevarerimiterende produkter videreføres i forordningen og har desuden fokus på, at forordningen fortsat har status som sikkerhedsnet på produktområdet.

En række medlemslande mener, at forslagets artikel 15 om et særligt elektronisk sporbarhedssystem for produkter, der formodes at udgøre en alvorlig risiko, skal slettes, da det umiddelbart ikke er åbenlyst, at bestemmelsen gavner forbrugerbeskyttelsen og dermed kan udgøre en unødigt byrde for erhvervslivet.

Hvad angår forslagets artikel 13, hvor de erhvervsdrivende kan undlade at underrette myndighederne om farlige produkter, og hvor de erhvervsdrivende kan undlade at mærke produkterne, når der er tale om en lav risiko, er der en større gruppe lande, der ønsker bestemmelsen slettet, mens en mindre gruppe lande ønsker at bevare og præcisere bestemmelsen.

Flere lande er enige om, at forslagets bestemmelser om standardiseringsanmodninger er problematisk og ønsker en bedre harmonisering med standardiseringsforordningen, således at det sikres, at interessenter og nationale eksperter inddrages i processen.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringens generelle holdning til forslaget er positiv, og generelt støtter regeringen initiativer, der styrker det indre marked med henblik på at skabe vækst og øget konkurrenceevne, *samtidig med at der værnes om et højt produktsikkerhedsniveau til gavn for forbrugere og virksomheder.*

Regeringen har fokus på, at der fortsat er et højt niveau af forbrugerbeskyttelse på det indre marked, hvorfor regeringen i forhandlingerne lægger vægt på, at det nuværende forbrugerbeskyttelsesniveau ikke forringes. Regeringen arbejder i den forbindelse for, at forsigtighedsprincippet som et almengyldigt princip fortsat er gældende for forordningens anvendelsesområde i tilfælde af produkter, hvor der er videnskabelig usikkerhed om et produkts risiko.

Regeringen lægger afgørende vægt på at der ikke indføres den foreslåede bestemmelse om oprindelseslandsmærkning, da en sådan mærkning vil kunne medføre betragtelige administrative byrder for virksomhederne, og det er meget tvivlsomt, om oplysninger om et produkts oprindelsesland reelt giver øget produktsikkerhed og dermed øget forbrugerbeskyttelse. Et mærke med oprindelsesland siger ikke noget om et produkts sikkerhed. Det er alene fabrikanten eller importøren, der er ansvarlig for, at deres produkter lever op til de væsentlige sikkerhedskrav, hvorfor forordningens krav om fabrikant- og importøroplysninger på produktet er langt mere relevante af hensyn til forbrugerbeskyttelsen end et krav om oprindelseslandsmærkning.

Regeringen støtter forslaget formål om at effektivisere og ajourføre bestemmelserne om produktsikkerhed og så vidt muligt ensrette reglerne på det ikke-harmoniserede produktområde med øvrig relevant EU-lovgivning – varepakkens forordning nr. 765/2008 om akkreditering og markeds- overvågning og afgørelse nr. 768/2008 om fælles rammer for markeds- overvågning af produkter samt standardiseringsforordningen, nr. 1025/2012. Hermed skabes der en entydig, gennemskelig og klar regulering til gavn for virksomhederne og forbrugerne. Regeringen vil i den forbindelse arbejde for, at denne ensretning og effektivisering af reglerne på produktområdet så vidt muligt gennemføres, da gevinsten herved for virksomhederne i form af administrative lettelser ellers udebliver.

Regeringen lægger vægt på, at forordningens bestemmelser om standardisering i højere grad ensrettes i forhold til bestemmelserne i forordning nr. 1025/2012 om standardisering, således at det kommer til at fremgå af forordningen, at nationale eksperter, interesseorganisationer og øvrige interessenter inddrages ved udfærdigelsen af standardiseringsanmodninger. Det er vigtigt, at standarderne har en høj kvalitet, der sikrer fair konkurrence og høj sikkerhed, hvilket bedst sikres igennem involveringen af disse parter. Hermed kan standarderne fortsat være et effektivt værktøj både for virksomhederne og markedsovervågningsmyndighederne.

Ligeledes vil man fra regeringens side være særligt opmærksom på, at de øgede sporbarhedskrav er på linje med sporbarhedskrav i øvrig relevant EU-lovgivning på produktområdet, og at de ikke belaster virksomhederne unødigt. Regeringen vil således arbejde for, at forordningens bestemmelser om importørens forpligtelser bringes i overensstemmelse med varepakkens afgørelse 768/2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter, således at importøren ikke skal opbevare dokumentationen i 10 år, som formuleret i forslaget til produktsikkerhedsforordningen, men i stedet skal kunne fremskaffe dokumentationen fra fabrikanten på anmodning fra myndighederne. Den tekniske dokumentation er som udgangspunkt fabrikantens ejendom og kan indeholde forretningshemmeligheder.

Regeringen lægger vægt på, at virksomhederne skal kunne identificere, hvilken erhvervsdrivende de har købt produktet af, samt hvilken erhvervsdrivende de har solgt produktet til. Denne bestemmelse fremgår af den øvrige relevante EU-lovgivning på produktområdet med henblik på at sikre produkternes sporbarhed i forsyningskæden. I forlængelse heraf vil regeringen arbejde for, at det foreslåede elektroniske sporbarhedssystem for produkter, der formodes at udgøre en alvorlig risiko, helt fjernes fra forordningen. Dels er det ikke i overensstemmelse med den øvrige relevante EU-lovgivning på produktområdet, dels vil det kunne påføre de erhvervsdrivende betragtelige unødige administrative omkostninger.

Hvad angår forslagens bestemmelser om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, er det regeringens generelle holdning, at disse retsakter kun bør anvendes i det omfang, at det er hensigtsmæssigt, og når der er et berettiget behov. Det er desuden regeringens generelle holdning, at det er til gavn for forbrugere og virksomheder, at medlemslandene inddrages, når Europa-Kommissionen tillægges beføjelser i medfør af forordningen.

Derfor finder regeringen det positivt, at medlemslandene inddrages, når Europa-Kommissionen kan fastlægge, hvornår de erhvervsdrivende kan undtages fra at underrette markedsovervågningsmyndighederne om potentielt farlige produkter.

Regeringen er positiv over for, at der sættes en nedre grænse for, hvornår myndighederne skal underrettes om ikke-overensstemmende eller farlige produkter. Regeringen vil dog i den forbindelse arbejde for, at betingelserne for, hvornår de erhvervsdrivende kan undlade at underrette myndighederne, tydeliggøres, så der ikke kan opstå tvivl om, hvornår bestemmelsen kan bruges, hvormed den bliver lettere for de erhvervsdrivende at agere ud fra.

Regeringen arbejder for, at medlemslandene inddrages, når Europa-Kommissionen får bemyndigelse til at fastlægge, under hvilke omstændigheder de erhvervsdrivende, på grund af den lave risiko ved et produkt, kan fritages fra forordningens mærkningskrav med henblik på at værne om det generelle sporbarhedsprincip og således sikre, at det udelukkende er produkter med en reel lav risiko, der undtages.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

4. Forordning om markedsovervågning af produkter

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 13. februar 2013 fremlagt et forslag til forordning om markedsovervågning af produkter, KOM(2013) 75. Forslaget er fremsat som led i Europa-Kommissionens nye produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke, der foruden markedsovervågningsforordningen består af en meddelelse om en flerårig handlingsplan for overvågning af produkter i EU, KOM(2013) 76, og forslag til forordning om forbrugerproduktsikkerhed, KOM(2013) 78. Pakken er ét af 12 nøgleinitiativer i Europa-Kommissionens meddelelse, Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012.

Med forslaget vil reglerne for markedsovervågning på EU-niveau overordnet set blive samlet i et fælles regelsæt. Forslaget sigter endvidere mod at strømline procedurerne for underretning om og evaluering af medlemsstaternes markedsovervågningsforanstaltninger. Dertil er forslaget søgt opbygget således, at det samlet set virker mere lettilgængeligt for både myndigheder og de erhvervsdrivende end den eksisterende lovgivning. Foruden markedsovervågningsbestemmelser indeholder forslaget derudover bestemmelser om kontrol med produkter fra tredjelande.

Forslaget vurderes at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 26. september 2013, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde som a-punkt. Sagen forelægges med henblik på præsentation af tidligt forhandlingsoplæg.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har den 13. februar 2013 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsovervågning af produkter, KOM(2013) 75. Forslaget er oversendt til Rådet den 19. februar 2013 i dansk sprogudgave. Forslaget er fremsendt med hjemmel i TEUF artikel 33, 114 og 207 og skal behandles af Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget er fremsat som led i Europa-Kommissionens nye produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke, der foruden forslag til markedsovervågningsforordningen består af en meddelelse om en flerårig handlingsplan for overvågning af produkter i EU, KOM(2013) 76, og forslag til forordning om forbrugerproduktsikkerhed, KOM(2013) 78.

Pakken er ét af 12 nøgleinitiativer i Europa-Kommissionens meddelelse Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012, som skal bidrage til at skabe fornyet *tillid til det indre marked samt fornyet* vækst og beskæftigelse i EU.

Reglerne for markedsovervågning på EU-niveau ligger i dag i tre forskellige regelsæt:

- a) forordning 2008/765/EF om kravene til akkreditering og markedsovervågning,
- b) produktsikkerhedsdirektivet (2001/95/EF) og
- c) harmoniseret sektorlovgivning for produkter

Med den nye forordning vil reglerne for markedsovervågning blive samlet i ét regelsæt.

Behovet for et samlet regelsæt er blandt andet blevet fremhævet i den offentlige høring, som Europa-Kommissionen afholdt i 2010 om revisionen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om produktsikkerhed i almindelighed (2001/95/EF).

Ét fokusområde for høringen var forbedring af samarbejdet om og koordineringen af markedsovervågningen i EU. I Europa-Parlamentets betænkning (2010/2085(INI)) om revision af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed og markedsovervågning fremhæves særligt behovet for at etablere et fælles regelsæt for markedsovervågning af produkter i det indre marked.

3. Formål og indhold

Forslaget til en ny forordning for markedsovervågning af produkter i EU medfører ændringer af det reguleringsmæssige grundlag for medlemsstaternes markedsovervågning. Hensigten med forordningsforslaget er overordnet at sikre en mere ensartet anvendelse af markedsovervågningsregler medlemsstaterne imellem. Hermed skal sikres en bedre forbrugerbeskyttelse og mere lige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende samt en mere effektiv og klar organisering af markedsovervågningsmyndighedernes arbejde.

Foruden det forhold, at forslaget samler reglerne for markedsovervågning på EU-niveau i et fælles regelsæt, sigter forslaget endvidere mod at strømline procedurerne for underretning om og evaluering af medlemsstaternes markedsovervågningsforanstaltninger. Dertil er forslaget søgt opbygget således, at *reglerne* samlet set fremstår mere lettilgængelige for både myndigheder og de erhvervsdrivende end den eksisterende lovgivning.

Forslaget indeholder desuden bestemmelser om kontrol med produkter fra tredjelande.

Kapitel I: Almindelige bestemmelser

Forslaget fastsætter en retlig ramme for markedsovervågning og kontrol med produkter fra tredjelande.

Forslagets bestemmelser om markedsovervågning finder som udgangspunkt anvendelse på alle produkter – både forbrugerprodukter og professionelle produkter, der er omfattet af enten det nye forslag til forbrugerproduksikkerhedsforordning eller harmoniseret EU-lovgivning. Bestemmelserne vil hermed også omfatte ikke-harmoniserede forbrugerprodukter, hvilket adskiller sig fra den eksisterende forordning 2008/765/EF. Ikke-harmoniserede professionelle produkter er derimod ikke omfattet af forslaget, ligesom forslagets bestemmelser om markedsovervågning ikke skal bruges i det omfang, at der er fastsat specifikke bestemmelser med samme formål i den harmoniserede lovgivning.

Med markedsovervågning forstås i forslaget de aktiviteter og foranstaltninger, som myndigheder træffer for at sikre, at produkter ikke er til skade for sundhed, sikkerhed eller andre samfundsinteresser, og at produkter omfattet af EU-harmoniseringslovgivning er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i denne lovgivning.

Forslagets bestemmelser om kontrol med produkter fra tredjelande finder anvendelse på alle produkter omfattet af EU-lovgivning. Det gælder dog kun så vidt, at der ikke i anden fællesskabslovgivning er fastsat særlige bestemmelser om tilrettelæggelsen af kontrollen med bestemte produkter ved grænserne.

I forslaget er der derudover fastsat en række specifikke undtagelser, herunder at forslaget ikke omfatter produkter og processer i fødevarekæden. Endvidere kan nævnes, at forslagets bestemmelser om markedsovervågning ikke omfatter lægemidler, medicinsk udstyr og stoffer af menneskelig oprindelse.

Kapitel II: Rammer for EU-markedsovervågningen

Medlemsstaterne skal overordnet set organisere og udøve markedsovervågning i overensstemmelse med forordningens bestemmelser, herunder udpege markedsovervågningsmyndigheder og informere offentligheden om disse. Formålet er at sikre, at produkter, der udgør en risiko, ikke er tilgængelige på markedet, og at effektive midler tages i brug for at fjerne risici ved de produkter, der allerede er på markedet. Efter forslaget skal medlemsstaterne endvidere rapportere til Europa-Kommissionen om gennemførelsen af markedsovervågningsaktiviteter og kontrollen med produkter fra tredjelande.

I forhold til selve udførelsen af markedsovervågningen følger det af forslaget, at markedsovervågningsmyndighederne overordnet set skal føre en passende kontrol med produkter. I forhold til forordning 2008/765/EF vil Europa-Kommissionen efter forslaget få adgang til at vedtage gennemførelsesretsakter for at ensarte kontrollen af bestemte produkter og produktkategori-

er. Det kan fx være med henblik på midlertidigt at øge skalaen og frekvensen for udførelsen af kontrollen. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.

Medlemsstaterne skal i henhold til forslaget både udarbejde fælles og sektorspecifikke markedsovervågningsprogrammer. Dette adskiller sig fra forordning 2008/765/EF, hvor medlemsstaterne enten skal udarbejde ét generelt markedsovervågningsprogram eller sektorspecifikke programmer. Det fælles markedsovervågningsprogram skal i henhold til forslaget beskrive selve organiseringen af markedsovervågningen i medlemsstaten, mens de sektorspecifikke programmer skal omfatte alle sektorer, hvor der udøves markedsovervågning, fx kemikalieområdet eller fyrværkeriområdet.

Derudover følger der af forslagets kapitel II en række generelle forpligtelser for markedsovervågningsmyndighederne. Forpligtelserne omfatter blandt andet krav om overholdelse af proportionalitetsprincippet, sikring af klageadgang og krav om upartiskhed i udførelsen af markedsovervågningen. Endvidere er der fastsat en generel informationsforpligtelse for de erhvervsdrivende, der skal give myndighederne den information og dokumentation, som efterspørges af myndighederne, herunder i forhold til sporing af produkter.

Kapitel III: Kontrol med produkter inden for EU

Forslagets kapitel III fastlægger bestemmelser for kontrol med produkter, der udgør en risiko, inden for EU. Definitionen i forslaget for produkter, der udgør en risiko, kan opsummeres til produkter, der har en negativ virkning på samfundsinteresser såsom sundhed, sikkerhed og miljø – hvis virkningen overstiger, hvad der er rimeligt og acceptabelt under normale anvendelsesbetingelser.

Markedsovervågningsmyndigheder skal foretage en risikovurdering af produkter på markedet, som de har grund til at antage kan udgøre en risiko. En formel mangel (fx manglende CE-mærkning) ved et harmoniseret produkt vil være nok til at antage, at produktet udgør en risiko. I forhold til selve risikovurderingen vil produktets overensstemmelse med krav i lovgivningen eller standarder udgøre en begrundet formodning for, at produktet ikke er i strid med de samfundshensyn, kravene vedrører.

I det omfang produktet faktisk udgør en risiko, skal myndighederne specificere de nødvendige korrigerende foranstaltninger, der skal træffes af den erhvervsdrivende inden for en nærmere angivet frist. Den erhvervsdrivende skal informere markedsovervågningsmyndigheden om de foranstaltninger, der træffes. Til forskel fra forordning 2008/765/EF kan Europa-Kommissionen i henhold til forslaget vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter vilkårene for fremlæggelsen af denne information. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.

Hvis de nødvendige korrigerende foranstaltninger ikke træffes af den erhvervsdrivende, skal markedsovervågningsmyndigheden enten forpligte den erhvervsdrivende til at træffe foranstaltningerne eller selv træffe dem. Sidstnævnte kan om nødvendigt indbefatte, at myndigheden destruerer eller gør produkterne ubrugelige på den erhvervsdrivendes regning. Forinden myndigheden træffer foranstaltningerne, har den erhvervsdrivende krav på at blive hørt af myndigheden.

Hvis der derimod er tale om produkter, der udgør en alvorlig risiko, skal myndighederne træffe alle nødvendige foranstaltninger, hvilket kan gøres uden først at høre eller bede den erhvervsdrivende om at træffe foranstaltningerne. Produkter, der udgør en alvorlig risiko, er defineret i forordningen som produkter, hvis risiko kræver hurtig indgriben og opfølgning.

Efter forslaget skal myndighederne derudover i videst muligt omfang informere offentligheden om de pågældende produkter, risiciene ved dem, og de foranstaltninger, der er truffet for at imødegå disse risici. Til forskel fra forordning 2008/765/EF er der i forslaget indsat en bestemmelse om, at markedsovervågningsmyndighederne endvidere kan opkræve gebyrer hos de erhvervsdrivende til dækning af de foranstaltninger, der er truffet.

Efter forslaget har medlemsstaterne og Europa-Kommissionen mulighed for at gøre indvendinger mod de foranstaltninger, som en medlemsstat træffer for så vidt angår harmoniserede produkter. Til forskel fra forordning 2008/765/EF skal Europa-Kommissionen ved gennemførelsesretsakter afgøre, om den pågældende foranstaltning er berettiget eller ej. Hvis foranstaltningen er berettiget, skal de andre medlemsstater sikre, at de nødvendige foranstaltninger træffes over for det pågældende produkt. Omvendt skal foranstaltningen trækkes tilbage, hvis den ikke anses for berettiget.

Forslaget giver derudover Europa-Kommissionen adgang til at træffe foranstaltninger mod produkter/produktkategorier, der udgør en alvorlig risiko - forudsat at risikoen ikke kan håndteres tilfredsstillende gennem foranstaltninger på medlemsstatsniveau eller gennem andre procedurer i henhold til EU-regulering. Foranstaltningerne vil skulle træffes ved gennemførelsesretsakter, der også vil kunne indeholde krav til de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne skal foretage for at sikre en effektiv gennemførelse. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.

Kapitel IV: Kontrol med produkter, der føres ind i EU

I kapitel IV fastsættes bestemmelser for organiseringen af kontrol med produkter fra tredjelande. Myndighederne med ansvar for kontrol med produkter ved EU's eksterne grænser (toldmyndighederne) skal overordnet set foretage kontrol af produkterne i passende omfang, før de frigives til fri omsætning. Hvis toldmyndighederne har grundlag for at antage, at produktet kan udgøre en risiko, skal frigivelsen af produktet suspenderes. En formel mangel (fx manglende CE-mærkning) ved et harmoniseret produkt vil være

nok til at antage, at produktet udgør en risiko. Produktet frigives, hvis toldmyndighederne ikke inden tre arbejdsdage har modtaget en anmodning fra markedsovervågningsmyndighederne om forlængelse af suspensionen.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne finder, at produktet udgør en risiko, skal produktet ikke frigives. Markedsovervågningsmyndighederne eller toldmyndighederne kan efter forslaget bestemmelser destruere eller på anden måde gøre produktet ubrugeligt, hvis det anses for nødvendigt og rimeligt. Til forskel fra forordning 2008/765/EF er der i forslaget indsat en bestemmelse om, at markedsovervågningsmyndighederne kan opkræve gebyrer til dækning af omkostningerne ved foranstaltningerne.

Efter forslaget har medlemsstaterne og Europa-Kommissionen mulighed for at gøre indvendinger mod de afslag, som en medlemsstat meddeler for så vidt angår harmoniserede produkter. Som noget nyt i forhold til forordning 2008/765/EF skal Europa-Kommissionen ved gennemførelsesretsakter afgøre, om den pågældende foranstaltning er berettiget eller ej. Hvis foranstaltningen er berettiget, skal de andre medlemsstater sikre, at de nødvendige foranstaltninger træffes over for det pågældende produkt. Omvendt skal foranstaltningen trækkes tilbage, hvis den ikke anses for berettiget. Europa-Kommissionens afgørelse træffes ved gennemførelsesretsakter.

Kapitel V: Udveksling af oplysninger

I forslaget kapitel V fastsættes der bestemmelser om udveksling af information mellem medlemsstaterne og Europa-Kommissionen. Bestemmelserne omhandler informationssystemerne RAPEX og Informations- og kommunikationssystemet for markedsovervågning (ICSMS).

RAPEX anvendes af medlemsstaterne til udveksling af information om produkter, der udgør en risiko i henhold til forordningen. Europa-Kommissionen vil med forordningsforslaget få adgang til at vedtage gennemførelsesretsakter, der beskriver moduler og procedurer for udvekslingen af information gennem RAPEX. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.

Gennem RAPEX skal Europa-Kommissionen underrettes om korrigerende foranstaltninger truffet af erhvervsdrivende, foranstaltninger truffet af markedsovervågningsmyndighederne og afslag på at frigive et produkt til fri omsætning. Oplysningerne skal videreformidles af Europa-Kommissionen til de andre medlemsstater, der skal meddele de foranstaltninger, som de træffer på grundlag af oplysningerne.

ICSMS anvendes til opbevaring og strukturering af information om markedsovervågning, herunder information om markedsovervågningsprogrammerne.

Kapitel VI: Samarbejde

I kapitlet er der overordnet fastsat bestemmelser om samarbejdet og informationsudvekslingen mellem markedsovervågningsmyndighederne, Europa-Kommissionen og myndigheder i tredjelande. Markedsovervågningsmyndighederne skal herunder bistå andre markedsovervågningsmyndigheder med information og udførelse af kontrol mv., hvis de modtager anmodning herom.

Efter forordningsforslaget skal et nyt europæisk markedsovervågningsforum (EMSF) etableres. EMSF's opgaver vil blandt andet bestå i facilitering af informationsudveksling om fx produkter, risikovurderinger og testmetoder mv., koordinering i forhold til de generelle og sektorspecifikke markedsovervågningsprogrammer samt organisering af informationskampagner og træningsprogrammer mv. ***Eksterne interessenter vil efter forslaget kunne inviteres til at deltage som observatører i undergrupper nedsat under EMSF.***

Europa-Kommissionen vil derudover med forslaget som noget nyt have adgang til at udpege EU-referencelaboratorier for specifikke produktkategorier. Udpegningen vil ske ved gennemførelsesretsakter, og laboratorierne skal bl.a. udføre test af produkter og give uafhængig rådgivning til medlemsstaterne og Europa-Kommissionen.

Kapitel VII: Finansiering

EU har med forslaget mulighed for at finansiere en række aktiviteter, der er forbundet med anvendelsen af forordningen. Det gælder bl.a. aktiviteter i forhold til samarbejde med tredjelande, udarbejdelse af vejledninger, samarbejde mellem markedsovervågningsmyndigheder og sekretariatets bistand til EMSF.

Kapitel VIII: Afsluttende bestemmelser

Medlemsstaterne fastsætter ifølge forslaget regler for sanktioner for overtrædelse af forordningens bestemmelser om de erhvervsdrivendes forpligtelser. Dertil fastsætter medlemsstaterne regler for sanktioner i forhold til erhvervsdrivendes overtrædelse af forpligtelser efter harmoniseret lovgivning for produkter, der er omfattet af forordningen – forudsat at denne lovgivning ikke i forvejen indeholder regler om sanktioner.

Endvidere følger det af forslaget, at Europa-Kommissionen vil skulle assisteres af en komite, der skal oprettes i henhold til forordning 182/2011/EU om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Europa-Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Undersøgelsesprocedurerne efter denne forordning skal i de ovenfor nævnte tilfælde anvendes, når Europa-Kommissionen vil vedtage gennemførelsesretsakter.

Endelig skal Europa-Kommissionen evaluere anvendelsen af forordningen efter fem år fra dens ikrafttræden og aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Forslaget *behandles* i Udvalget for Indre marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO). *Sirpa Pietikäinen (EPP) er valgt til ordfører på markedsovervågningsforordningen. Christel Schaldemose (S&D) er én af skyggeordførerne.*

Der foreligger endnu ikke en udtalelse, men i udkast til betænkning (dok. nr. 2013/0048(COD)) anføres, at forslaget overordnet støttes. Det ønskes dog præciseret i forslaget, at markedsovervågning skal have fokus på ikke kun sikkerhed og sundhed, men også andre offentlige interesser, der varetages i EU-lovgivningen, såsom miljø og energieffektivitet. Endvidere bør Europa-Kommissionen henset til myndighedernes begrænsede ressourcer overveje nye, innovative markedsbaserede løsninger som supplement til myndighedernes markedsovervågningsaktiviteter. Derudover støttes forslagets fokus på gensidig bistand og øget informations- og arbejdsdeling mellem markedsovervågningsmyndigheder samt oprettelsen af EMSF. Inddragelsen af eksterne interessenter bør dog styrkes. Endelig understreges nødvendigheden af afskrækkende sanktioner. I den forbindelse foreslås indførelsen af harmoniserede administrative sanktioner på EU-niveau for at sikre fair og ensartede vilkår for alle erhvervsdrivende.

5. Nærhedsprincippet

Europa-Kommissionen vurderer, at der er behov for regulering af markedsovervågning på EU-niveau. Selve markedsovervågningen vil fortsat i henhold til nærhedsprincippet skulle udføres af markedsovervågningsmyndighederne i de enkelte medlemsstater. For at markedsovervågningen kan virke effektivt, er det en forudsætning, at markedsovervågningen er ensartet i hele EU. Forskelle i markedsovervågningen kan true samfundshensyn og skabe ulige konkurrencevilkår. Dertil kommer at de fleste produkter, der udgør en risiko, indføres fra tredjelande, hvorfor effektiv markedsovervågning er påkrævet langs alle EU's eksterne grænser.

På den baggrund vurderer Europa-Kommissionen, at der er behov for EU-regulering, der skaber ens forpligtelser for markedsovervågningsmyndighederne i forhold til, hvilke aktiviteter der skal udføres, og hvilke ressourcer, kompetencer og pligter de skal tildeles. Dertil er det nødvendigt med en forpligtelse til at samarbejde og koordinere markedsovervågning, hvilket igen kræver, at mekanismer og redskaber hertil udvikles. Endelig er det Europa-Kommissionens vurdering, at det også er nødvendigt at adressere administrative sanktioner, finansiering og rapportering på EU-niveau.

Regeringen vurderer på det foreliggende grundlag, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Følgende danske love og bekendtgørelser implementerer de direktiver, som berøres af forordningsforslaget:

89/686/EØF (personlige værnemidler)	LBK nr. 654 af 15/06/2010 (EVM) LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 1481 af 14/12/2010 (KEBMIN)
93/15/EØF (eksplosivstoffer til civil brug)	BEK nr. 363 af 23/04/2012 (JM) BEK nr. 362 af 15/05/2008 (JM)
94/9/EF (materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 696 af 18/08/1995 (BM) BEK nr. 697 af 18/08/1995 (EVM)
94/25/EF (fritidsfartøjer)	LBK nr. 654 af 15/06/2010 (EVM) BEK nr. 956 af 26/09/2012 (EVM) BEK nr. 23 af 06/01/2012 (MIM) BEK nr. 10163 af 22/09/2006 (EVM) BEK nr. 10157 af 22/09/2006 (EVM) BEK nr. 232 af 22/03/2006 (EVM) BEK nr. 1535 af 22/12/2004 (MIM)
95/16/EF (elevatore)	LBK nr. 1072 af 07/09/2010 (BM) LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) LOV nr. 467 af 18/05/2011 (KEBMIN) BEK nr. 509 af 25/05/2011 (KEBMIN) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 1246 af 11/12/2009 (EVM) BEK nr. 678 af 27/06/2008 (BM)
97/23/EF (trykbærende udstyr)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 732 af 27/06/2011 (BM) BEK nr. 1482 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 743 af 23/09/1999 (BM)
1999/5/EF (radio- og teleterminaludstyr)	BEK nr. 27 af 10/01/2007 (EVM)
2000/9/EF (tovbaneanlæg)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 177 af 14/03/2002 (BM)
2000/14/EF (støjemission fra maskiner)	BEK nr. 468 af 22/05/2006 (MIM) BEK nr. 1040 af 11/12/2001 (MIM)
2001/95/EF (produksikkerhed)	LOV nr. 1262 af 16/12/2009 (EVM)
2004/108/EF (elektromagnetisk kompatibilitet)	LBK nr. 823 af 03/07/2007 (EVM) BEK nr. 27 af 10/01/2007 (EVM)
2006/42/EF (maskiner)	LBK nr. 520 af 13/05/2013 (KEBMIN) LBK nr. 1072 af 07/09/2010 (BM) LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 693 af 10/06/2013 (BM) BEK nr. 509 af 25/05/2011 (BM) BEK nr. 1246 af 11/12/2009 (EVM) BEK nr. 612 af 25/06/2008 (BM)

2006/95/EF (elektrisk materiel)	LBK nr. 1072 af 07/09/2010 (BM) LOV nr. 467 af 18/05/2011 (KEBMIN) LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 654 af 16/06/2011 (BM) BEK nr. 509 af 25/05/2011 (KEBMIN) BEK nr. 1481 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 1246 af 11/12/2009 (EVM) BEK nr. 678 af 27/06/2008 (BM) BEK nr. 612 af 25/06/2008 (BM)
2007/23/EF (pyrotekniske artikler)	BEK nr. 1424 af 16/12/2009 (EVM) BEK nr. 1423 af 16/12/2009 (EVM)
2008/57/EF (interoperabilitet i jernbanesystemet)	BEK nr. 1267 af 13/12/2011 (TRM) BEK nr. 1293 af 23/11/2010 (TRM) BEK nr. 459 af 28/04/2010 (TRM)
2009/48/EF (legetøj)	BEK nr. 10 af 11/01/2013 (EVM) BEK nr. 13 af 10/01/2011 (EVM)
2009/105/EF (simple trykbeholdere)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEBMIN)
2009/142/EF (gasapparater)	BEK nr. 1481 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 1143 af 15/12/2003 (EVM)
2011/65/EU (farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr)	BEK nr. 1041 af 30/10/2012 (MIM)

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil medføre behov for tilpasning af dansk implementeringslovgivning på en række sektorområder. Forordningen vil berøre de konkrete love og bekendtgørelser, som implementerer de direktiver, der berøres af forordningsforslaget, jf. pkt. 6 ovenfor.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes på det foreliggende grundlag at have statsfinansielle konsekvenser. Det fulde omfang af forslagets betydning for dels medlemsstaternes ressourceforbrug, dels mulige effektiviseringsgevinster kan endnu ikke endeligt afklares. Forslagets statsfinansielle konsekvenser vurderes på baggrund af foreløbige tilbagemeldinger fra sektormyndighederne at beløbe sig til 7-9 mio. kr. årligt. Udgifterne afholdes inden for myndighedernes egne eksisterende rammer.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet det forventes at skabe mere lige og mere gennemsigtige rammevilkår for virksomhederne og dermed bidrage til et mere velfungerende indre marked. Et mere effektivt system for markedsovervågning vil endvidere i

sidste ende gavne borgerne, da det vil give færre farlige produkter på markedet, og *desuden* øges forbrugernes tillid til virksomhederne.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes på det foreliggende grundlag ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Meddelelsen er sendt i høring i EU-specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerspørgsmål med frist den 6. marts 2013.

Der er modtaget høringssvar fra Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark, Dansk Byggeri, DI og Forbrugerrådet.

Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark (CAD) gør opmærksom på i forhold til forslagets formodningsbestemmelser, at det afgørende for risikovurdering af produkter må være sikkerhed og ikke, om visse formelle krav er overholdt. CAD henviser i den forbindelse til den diskussion af CE-mærkning, der for nylig har været i blandt andet forbrugermagasinet TÆNK. Konkret nævner CAD autoløftere, hvor CE-mærkning ikke er tilstrækkeligt til at sikre, at produktet er sikkert at anvende for mekanikere. Ifølge CAD er Europa-Kommissionen blevet gjort opmærksom på denne problemstilling af ANEC og BEUC (europæiske forbrugerorganisationer).

Dansk Byggeri (DB) er generelt positiv *over for markedsovervågning* og hæfter sig særligt ved, at der lægges vægt på: "Mere sikkerhed for forbrugere, formindskelse af byrden for virksomhederne og øget samarbejde mellem de kompetente myndigheder". DB lægger desuden vægt på, at der løbende samarbejdes med interessenter i implementeringen, hvilket også følger af Europa-Kommissionens flerårige handlingsplan for markedsovervågning.

DI er positiv over for forslaget, herunder at der etableres én samlet procedure for markedsovervågning. Dette vil gøre overholdelse og håndhævelse af lovgivningen lettere for virksomheder og myndigheder. En mere strømlinet lovgivningsprocedure for markedsovervågning vil endvidere medvirke til at øge andelen af sikre, miljørigtige og ressourceeffektive produkter på markedet.

DI henviser dog til, at det er problematisk, at der med forslaget er mulighed for, at myndighederne kan vurdere, at et produkt udgør en risiko, og træffe foranstaltninger over for en virksomhed – på trods af, at produkterne overholder lovgivningens krav på området. Sandsynligheden for uensartet markedsovervågning i det indre marked øges hermed, da definitionen af produkter, der udgør en risiko, er meget bred og kan fortolkes forskelligt af de enkelte myndigheder.

DI bemærker derudover, at informationsforpligtelsen for de økonomiske operatører bør afhænge af den enkelte aktørs ”rolle” i forsyningskæden, og at den information, der kræves, skal være berettiget. DI henviser til, at det vil være i overensstemmelse med bestemmelserne i afgørelse 768/2008/EF.

DI bemærker, at myndighederne bør inddrage foreliggende prøvningsresultater og risikovurderinger fuldt ud i vurderingen af produkter og ikke blot tage ”behørigt hensyn” til disse. Derudover understreger DI, at virksomheder skal have en klageadgang foruden domstolene. Sagsomkostningerne og tidsforbruget ved domstolsbehandling virker afskrækkende på virksomheder. DI anfører i forlængelse heraf, at der er et behov for en hurtigt arbejdende klageinstans på europæisk niveau, der eventuelt kunne oprettes som led i det foreslåede europæiske markedsovervågningsforum (EMSF).

DI anfører, at det bør overvejes nøje om kravet om notifikation gennem RAPEX skal udvides til at omfatte alle produkter og ikke kun de farlige, som det er tilfældet nu. Endvidere bør det indføres i forhold til oprettelsen af referencelaboratorier, at disse laboratorier skal være akkrediterede i henhold til forordning 765/2008/EF.

DI støtter endelig etableringen af EMSF. Det er dog vigtigt, at relevante interessenter som minimum inddrages som observatører i stående undergrupper, så EMSF kan drage fordel af tilgængelige oplysninger af relevans for markedsovervågning.

Forbrugerrådet er generelt positiv over for, at der fremsættes en fælles markedsovervågningsforordning. Det er således vigtigt, at man som forbruger kan forvente samme høje sikkerhedsniveau, uanset hvor produktet bliver købt, og at der bliver taget hånd om farlige produkter.

Forbrugerrådet anfører, at der fra politisk side bør afsættes flere ressourcer til markedsovervågning i de enkelte medlemslande. Markedsovervågningen bør være tilstrækkelig proaktiv til, at der bliver færre virksomheder, der spekulerer i sandsynligheden for at blive opdaget – såkaldte ”free riders”. Det er derfor positivt, at det i forslaget præciseres, at sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have en afskrækkende virkning. Endvidere er det relevant, at myndighederne med forslaget har mulighed for at kræve produkter destruerede, hvis de udgør en risiko.

Forbrugerrådet understreger, at *et godt samarbejde blandt myndighederne om principperne for risikovurdering er vigtigt*. Forbrugerrådet understreger i den forbindelse vigtigheden af anvendelsen af forsigtighedsprincippet, der bør indgå i både den nye markedsovervågningsforordning og i forbrugerproduktsikkerhedsforordningen samt den sektorspecifikke regulering. Det er derfor uacceptabelt, at forsigtighedsprincippet med forslaget tages ud af fx legetøjsdirektivet. Det er Forbrugerrådets holdning, at forslaget præambeltekst om hensyn til visse kategorier af forbrugere, herunder børn, ældre eller handicappede, bør skrives ind i selve lovteksten.

Forbrugerrådet finder det umiddelbart praktisk, at alle oplysninger om markedskontrol lægges i en database, og at dobbelttestning undgås, hvor det ikke er nødvendigt. Det er dog Forbrugerrådets erfaring, at testresultater fra et andet medlemsland ikke altid kan anvendes – selv om det i princippet er samme produkt. Der bør derfor være fokus på identifikation af det enkelte produkt, og hvem det er leveret til.

Forbrugerrådet anfører vigtigheden af målrettede informationsindsatser fra myndighederne til forbrugerne om blandt andet, hvem man som forbruger skal kontakte, hvis man står med et farligt produkt. I forhold til EMSF bør forbrugerorganisationerne blive fast høringspart på relevante områder frem for kun at deltage som observatører i eventuelle undergrupper nedsat af myndighederne.

Endelig anfører Forbrugerrådet, at der bør være langt mere fokus på internethandel i forslaget, og at der bør være mere fokus på myndighedernes muligheder for at gribe ind over for ”free riders” på dette område.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De foreløbige tilkendegivelser fra medlemsstaterne indikerer, at de fleste medlemsstater generelt er positive over for forslaget, herunder at reglerne for markedsovervågning samles i ét regelsæt.

Flere medlemslande har indikeret, at Europa-Kommissionens adgang til at vedtage gennemførelsesretsakter generelt bør foregå efter undersøgelsesproceduren i forordning 182/2011/EU. Ifølge forslaget har Europa-Kommissionen således i visse tilfælde adgang til at vedtage gennemførelsesretsakter uden, at det her er specificeret, at undersøgelsesproceduren skal anvendes.

Endvidere har flere lande bemærket, at det ifølge forslaget er uklart, hvordan og i hvilket omfang myndigheder skal udføre risikovurderinger af produkter. Dette gælder særligt i forhold til produkter, der er omfattet af harmoniseret lovgivning.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for initiativer, der kan styrke det indre marked og den fri bevægelighed af varer i EU, da det indre marked har en afgørende betydning for vækst og beskæftigelse i EU.

En mere strømlinet og effektiv ramme for markedsovervågning er et vigtigt skridt for at sikre et mere velfungerende indre marked. Uens eller svigtende markedsovervågning i medlemsstaterne giver således ulige konkurrencevilkår for virksomheder. Samtidig skal forbrugerne kunne have fuld tillid til, at de produkter, der sælges i EU, opfylder EU's krav til sundhed, sikkerhed, miljø mv.

*Regeringen støtter derfor, at der indføres en fælles ramme for markeds-
overvågning på tværs af produktområder, der omfatter både forbruger-
produkter og professionelle produkter og som udgangspunkt både har-
moniserede og ikke-harmoniserede produkter. Hermed sikres, at der som
hovedregel gælder de samme regler for alle produkter, og at man her-
igennem undgår overlap og huller mellem forskellige produktområder.*

*Regeringen lægger vægt på, at man med det nye forslag viderefører den
overordnede ramme fra den eksisterende forordning 2008/765/EF i for-
hold til både markedsovervågning og kontrol med produkter, der føres ind
i EU. Den eksisterende forordning er fra 2008, og der skønnes ikke at væ-
re grund til at ændre rammen for medlemsstaternes forpligtelser funda-
mentalt. Videreførelsen af den eksisterende ramme vil dog skulle tage
højde for de nødvendige tilpasninger til, at ikke-harmoniserede forbru-
gerprodukter også vil være omfattet af forslaget.*

*I forslaget er der endvidere indsat bestemmelser om, at Europa-
Kommissionen ved gennemførelsesretsakter vil kunne træffe foranstalt-
ninger for medlemsstaternes markedsovervågningsaktiviteter. Regeringen
vil i den forbindelse arbejde for, at gennemførelsesretsakter kun anvendes
i det omfang, at det er hensigtsmæssigt, og at der er et berettiget behov for
anvendelsen af gennemførelsesretsakter.*

*Endelig støtter regeringen oprettelsen af et europæisk markedsovervåg-
nings forum (EMSF), der skal facilitere bl.a. informationsudveksling og
koordinering af markedsovervågningsaktiviteter mellem markedsover-
vågningsmyndighederne på tværs af grænserne. Regeringen lægger vægt
på, at interessenter inddrages i arbejdet i EMSF. Dialog med eksterne in-
teressenter kan sikre et bedre grundlag for evaluering af markedsover-
vågningsaktiviteternes relevans og effekt sammenholdt med udviklingen
på markedet, hvilket i sidste ende kan bidrage til en mere effektiv mar-
kedsovervågning.*

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

5. Markedsføring af radioudstyr

Revideret notat. Ændringer i teksten er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 17. oktober 2012 fremsat forslag om harmonisering af medlemsstaternes love om markedsføring af udstyr (KOM(2012)584). Forslaget skal erstatte det nuværende direktiv 1999/5/EF om radio- og teleterminaludstyr (R&TTE-direktivet).

Forslaget omhandler markedsføring og ibrugtagning af radioudstyr i EU og lægger op til forenkling på området blandt andet ved ikke længere at omfatte radioudstyr alene indrettet til at kunne modtage. Der er i forslaget lagt særlig vægt på at forbedre overholdelsen af kravene i direktivet, hvilket skal ske gennem krav om registrering af visse produktkategorier. Visse forpligtelser for producenter bortfalder med henblik på at lette den administrative byrde.

Endelig er der med forslaget sket en tilpasning til de nye lovgivningsmæssige rammer for markedsføring af produkter samt til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og forordningen om Europa-Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

Europa-Parlamentets holdning til forslaget foreligger endnu ikke. I det foreliggende udkast til betænkning giver ordføreren udtryk for en overordnet positiv holdning til forslaget. Forslaget vil medføre en ændring af lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold samt tilhørende bekendtgørelser.

Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 26. september 2013, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde som a-punkt. Sagen forelægges således med henblik på indhentelse af tidligt forhandlingsoplæg.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har den 17. oktober 2012 fremsat forslag til direktiv om harmonisering af medlemsstaternes love om markedsføring af radioudstyr. Forslaget er oversendt til Rådet den 17. oktober 2012 i dansk sprogversion. Forslaget skal erstatte det eksisterende R&TTE-direktiv (1999/5/EF) og er en tilpasning til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter.

Direktivet fra 1999 indeholder obligatoriske væsentlige krav til beskyttelse af brugernes sundhed og sikkerhed, elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) og krav til at undgå forstyrrelser af radiofrekvenser. Europa-Kommissionens forslag ændrer ikke fundamentalt på denne tilgang, men

gennemfører en tilpasning til de nye lovgivningsmæssige rammer for markedsføring af produkter. Desuden adresseres nogle af de u hensigtsmæssigheder i forhold til håndhævelse og anvendelsesområde, som erfaringerne gennem det eksisterende direktivs levetid har vist.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 26 (indre marked) og TEUF artikel 114 (harmonisering af lovgivning) og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Direktivet skal erstatte det eksisterende R&TTE-direktiv (1999/5/EF), som er blevet ændret væsentligt flere gange. Da forslaget medfører yderligere ændringer, har Europa-Kommissionen af hensyn til gennemsigtigheden valgt at erstatte direktivet med et nyt.

Forslaget fastlægger regelsættet for markedsføring og ibrugtagning af radioudstyr i EU. Anvendelsesområdet for direktivforslaget er således ændret, idet det kun omfatter udstyr, der tilsigtet udsender signaler ved hjælp af radiofrekvenser, uanset om dette tjener et kommunikationsformål eller ej. Udstyr, som ikke længere vil være omfattet af direktivet, vurderer Europa-Kommissionen, er passende reguleret under anden lovgivning.

Titlen ændres således fra at være et direktiv om radio- og teleterminaludstyr til "Direktiv om harmonisering af medlemsstaternes love om markedsføring af radioudstyr".

Overordnet har forslaget til formål at forbedre overholdelsen af kravene i direktivet og øge alle berørte parters tillid til de lovgivningsmæssige rammer.

Desuden ønsker Europa-Kommissionen med forslaget at sikre en tydeliggørelse samt forenkling af lovgivningen på området.

Endelig skal forslaget sikre en bedre integration med anden EU-lovgivning, navnlig forordning nr. 182/2011 om Europa-Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser og med traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Herudover er der med forslaget sket en tilpasning til de nye lovgivningsmæssige rammer om markedsføring af produkter, *jf. afgørelse 768/2008/EF*, i lighed med de andre produktdirektiver.

Forbedret overholdelse af krav samt nye væsentlige krav

I forhold til det eksisterende direktiv indeholder forslaget en række tiltag, der skal bidrage til forbedret overholdelse af kravene i direktivet. Således indføres der med artikel 5 en mulighed for at kræve registrering af visse kategorier af radioudstyr, som har en lav grad af overensstemmelse med

kravene. Pågældende udstyr foreslås registreret i et centralt system, før det markedsføres.

Europa-Kommissionen foreslås tillagt beføjelser til vedtagelse af delegerede retsakter, der specificerer disse radioudstyrskategorier på baggrund af oplysninger fra medlemsstaterne hvert andet år.

Endvidere indføres der mulighed for at stille krav om, at udstyr skal kunne fungere med tilbehør samt, at der i forhold til softwaredefineret radioudstyr kan stilles krav om, at softwaren ikke skal kunne ændres, så radioudstyret ikke længere opfylder de væsentlige krav.

Regelforenkling og begrænsning af den administrative byrde

Forslaget tager sigte på at tydeliggøre direktivets anvendelsesområde og fjerne administrative byrder for virksomheder og myndigheder.

Europa-Kommissionen angiver desuden, at det i nogle tilfælde er vanskeligt at fastslå, om et produkt er omfattet af det eksisterende R&TTE-direktiv. Navnlig er det nødvendigt i forbindelse med produkter, der *udvikles* som følge af teknologiske fremskridt *at vurdere, om de* falder ind under eller ikke falder ind under definitionen af radioudstyr. Forslaget lægger derfor op til en klarere afgrænsning af anvendelsesområdet ikke mindst i forhold til anden relateret lovgivning.

Forslagene til tydeliggørelse og forenkling består blandt andet af:

- Den nye definition af radioudstyr, som medfører en klar afgrænsning af anvendelsesområdet i forhold til direktiv 2004/108/EF (EMC-direktivet)
- Rene modtagerenheder vil ikke længere være omfattet af direktivet, men er fortsat omfattet af EMC-direktivet (2004/108/EF) og lavspændingsdirektivet (2006/95/EF) eller, afhængigt af deres spænding, af EMC-direktivet og det generelle produktsikkerhedsdirektiv (2001/95/EF). Det drejer sig fx om modtagerenheder i tv-apparater, babyalarmer, GPS-modtagere og fjernstyrede billåse, og udstyr, som er tilsluttet fastnettet.

Endvidere foreslås ophævet en række forpligtelser og krav, som kan medføre lettelser i den administrative byrde for virksomhederne:

- Kravet om at underrette om markedsføring af udstyr, som anvender frekvensbånd, der ikke er harmoniseret i hele EU, ophæves.
- Forpligtelsen til at anbringe en identifikation for udstyrsklassen på produktet ophæves.
- Kravet om anbringelse af CE-mærkning på brugervejledningen ophæves.
- Krav, som skal støtte konkurrencen på markedet for terminaludstyr, er fjernet fra teksten til direktivet. Lignende krav gælder i medfør af di-

rektiv om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr (2008/63/EF).

Tilpasning til anden EU-lovgivning

Med forslaget tilpasses området for markedsføring af radioudstyr til de nye lovgivningsmæssige rammer om markedsføring af produkter, jf. afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter. Afgørelsen har ikke direkte juridisk virkning, men fungerer som en værktøjskasse i relation til udarbejdelse af ny lovgivning og revision af eksisterende EU-lovgivning.

Forslaget er bragt i overensstemmelse med afgørelsen og indeholder således en række centrale bestemmelser om forpligtelser for de erhvervsdrivende (dvs. fabrikanter, fabrikanterens bemyndigede repræsentanter, importører og distributører), krav til produktets sporbarhed (identifikation af produktet/den erhvervsdrivende), krav til indhold i producentens overensstemmelseserklæring, der ledsager produktet, krav til udformning af CE-mærkningen, detaljerede krav til bemyndigede organer m.v., en harmoniseret beskyttelsesklausulprocedure samt beskrivelse af de faste moduler for overensstemmelsesvurdering.

Forslaget er endvidere en tilpasning til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og til forordning nr. 182/2011 om Europa-Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Procedurene for udøvelse af gennemførelsesbeføjelser og delegerede beføjelser er fastsat i artikel 44 (udvalgsprocedure) og 45 (udøvelse af delegationen). Europa-Kommissionen foreslår fastlæggelse af radioudstyrsklasser i forhold til grænseflader i henhold til rådgivningsproceduren, som efter det eksisterende direktiv sker efter det, som svarer til den nuværende undersøgelsesprocedure. Endvidere foreslås det at anvende delegerede beføjelser i relation til de væsentlige krav, i relation til tilvejebringelse af information om overensstemmelse for softwaredefineret radio samt i relation til de nævnte krav om registrering af radioudstyr i nogle kategorier.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF art. 294 høres. Der foreligger endnu ikke en udtalelse. Direktivforslaget bliver behandlet af Europa-Parlamentets Udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO). *Ordfører er Barbara Weiler (S&D, DE).*

Ordføreren giver i sit udkast til betænkning af 26. april 2013 udtryk for en overordnet positiv holdning til forslaget. Dog foreslås der ændringer for at sikre effektiv anvendelse af frekvenser ved at inkludere rene modtagerenheder i direktivets anvendelsesområde, undgå unødige administrative byrder for navnlig små og mellemstore virksomheder ved at slette den foreslåede bestemmelse om registrering af kategorier af radioudstyr, som har en lav grad af overensstemmelse med kravene, samt ændringer for at bringe de enkelte bestemmelser i overensstemmelse

med de horisontale lovgivningsmæssige rammer for markedsføring af produkter i ”varepakken” fra 2008.

Ifølge udvalgets aktuelle tidsplan gennemgås ændringsforslagene i september 2013, og afstemningen i udvalget er planlagt til den 26. september 2013.

5. Nærhedsprincippet

Europa-Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Ifølge Europa-Kommissionen går forslaget ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre formålet med direktivet og det indre markeds funktion.

Formålet med direktivet er ifølge Europa-Kommissionen at sikre, at radioudstyr på markedet opfylder kravene vedrørende et højt beskyttelsesniveau for sundhed og sikkerhed, elektromagnetisk kompatibilitet og effektiv frekvensudnyttelse således, at skadelig interferens undgås, samtidig med, at det sikres, at det indre marked fungerer. Dette finder Europa-Kommissionen bedst kan gøres på EU-plan frem for, at de enkelte medlemslande på egen hånd fastsætter en række lignende regler. Europa-Kommissionen finder ikke, at de foreslåede regler går ud over, hvad der er formålet med reglerne.

Regeringen deler Europa-Kommissionens opfattelse. Kravene til radioudstyr og markedsføringen heraf bør være ens i hele EU, og det er regeringens opfattelse, at dette formål bedst kan opfyldes ved et direktiv. Det er på den baggrund regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Det gældende direktiv er implementeret i dansk lovgivning ved:

- Bekendtgørelse nr. 823 af 03/07/2007 af lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold
- Bekendtgørelse nr. 27 af 10/01/2007 om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold
- Bekendtgørelse nr. 237 af 30/3/2000 om bemyndigede organer.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil medføre behov for tilpasning af den relevante danske lovgivning, der implementerer bestemmelserne i det gældende direktiv.

Det vurderes, at forslaget ikke vil få væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Europa-Kommissionen har anslået, at realiseringen af direktivforslaget *i relation til EU's budget* vil kunne nødvendiggøre en investering på 300.000 euro og en årlig vedligeholdelsesomkostning på 30.000 euro. *Danmark bidrager med ca. 2 pct. til EU's budget.*

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Tilpasningen af direktivet vurderes overordnet at ville medføre positive samfundsøkonomiske konsekvenser. Ensretning af terminologien i lovgivningen og forpligtelserne for de økonomiske operatører vil forenkle reglerne og give mere klare vilkår for både myndigheder og økonomiske operatører. Myndighedernes markedsovervågning forventes at blive mere effektiv og målrettet, da det vil blive nemmere for myndighederne at placere ansvaret for eventuel manglende overholdelse af reglerne. Et mere effektivt system for markedsovervågning vil i sidste ende gavne borgerne, da det vil give færre farlige produkter på markedet.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Direktivforslaget forventes på kort sigt at indebære let øgede administrative byrder i forbindelse med erhvervsdrivendes omstilling til de nye forpligtelser.

På længere sigt er det dog forventningen, at forslaget vil medføre administrative lettelser for erhvervslivet, *idet tilpasningen af diverse direktiver til afgørelse 768/2008/EF vil sikre en ensretning af* blandt andet definitionerne og forpligtelserne, og ved at reglerne i direktivet gøres enklere og klarere. Det vil gøre det lettere for virksomhederne at sætte sig ind i og overholde reglerne.

10. Høring

Forslaget har været sendt i høring i EU-specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerspørgsmål med frist den 1. november 2012.

Der er modtaget høringssvar fra DI ITEK.

DI ITEK finder blandt andet, at de foreslåede regler skaber usikkerhed om, hvilke krav der kommer til at gælde for hvilke virksomheder og produkter, herunder hvilke typer radioudstyr, der er omfattet af direktivet.

Endvidere efterlyser DI ITEK en vejledning, som beskriver, hvordan virksomheder skal informere medlemsstater og Europa-Kommissionen om, hvorvidt de påtænkte kombinationer af radioudstyr og software er i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3.

DI ITEK er skeptisk for så vidt angår det foreslåede centrale registreringssystem, idet DI ITEK er bekymrede for, at dette vil være en administrativ byrde.

DI ITEK finder det positivt, at der er tale om en forenkling af reglerne om overensstemmelseserklæring.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er en forventning om, at de fleste medlemsstater generelt er positive over for forslaget, idet forslaget blandt andet indebærer en ensretning af produktlovgivningen.

Hovedparten af medlemslandene, herunder Danmark, har i forhandlingerne i rådsarbejdsgruppen givet udtryk for, at rene modtagerenheder bør være omfattet af direktivet. Ingen medlemslande har givet udtryk for, at rene modtagerenheder ikke bør være omfattet af direktivet.

Enkelte medlemslande lægger stor vægt på, at der ikke må pålægges de økonomiske operatører yderligere administrative byrder, end det er tilfældet i dag.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for initiativer, der kan styrke det indre markeds funktionsmåde, da det indre marked har en afgørende betydning for vækst og velfærd i EU.

Regeringen støtter derfor introduktionen af harmoniserede definitioner og procedurer for fællesskabslovgivningen på dette område og *lægger vægt på* at få bestemmelserne i afgørelse 768/2008/EF implementeret i den relevante sektorlovgivning.

Endvidere anerkender regeringen, at der generelt i EU kan være behov for at forbedre overholdelsen af kravene i direktivet og derved øge berørte parters tillid til de lovgivningsmæssige rammer under hensyn til, at det ikke medfører væsentligt øgede administrative byrder.

Regeringen lægger vægt på, at også rene modtagerenheder er omfattet af direktivet. Det vil fremme den effektive anvendelse af frekvenser, og at radiokommunikation kan gennemføres uden forstyrrelser. Den stadig mere intensive udnyttelse af frekvenser til fx trådløse bredbåndstjenester gør det nødvendigt at stille krav til rene modtagerenheders modtageegenskaber, så de kan anvendes uden at blive forstyrret af anden radiokommunikation.

Regeringen vil arbejde for, at det klargøres, hvad der nærmere ligger i den foreslåede forpligtelse for fabrikanter til at registrere radioudstyr, som har en lav grad af overensstemmelse med de væsentlige krav.

Medmindre dette præciseres, er regeringen forbeholden over for, at fastlæggelsen af de kategorier af radioudstyr, hvor fabrikanter skal foretage registrering, sker ved en delegeret retsakt. Regeringen finder, at dette i givet fald bør ske ved en gennemførelsesretsakt.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.